ய-வது·சன்மம்

இதரஸ்துதிபண்ணுகிறகவிகளைபகவத்விஷயத்திலேப்ரவர்த்
திக்கும்படிஉத்தியோகித்து அவர்கள் புத்திதிரும்பாதபடியாலே அவர்கள்
போலன்றிஸகலப்ரகாரத்தாலும் ஸர்வேச்வரன்ஆஸ்ரீயிக்கையாலே
தமக்கொருகுறையின்றி ஸர்வாபீஷ்டமுண்டாச்சுதென்
றருளிச்செய்கிறார்

அறுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-ஈட்டம்தாளம்ஏழொத்து,

சன்மம்பலபலசெய்துவெளிப்பட்டுச்சங்கொடுசக்கரம்வில்
ஒண்மையுடையவுலக்கையொள்வாள்தண்டுகொண்டுபுள்ளூர்ந்துலகில்
வண்மையுடையவரக்கரசுரரைமாளப்படைபொருத
நன்மையுடையவன்சீர்பரவப்பெற்றநானோர்குறைவிலனே. (க)

குறைவிற்றடங்கடற்கோளரவேறித்தன்கோலச்செந்தாமரைக்கண்
உறைபவன்போலவோர்யோகுபுணர்ந்தவொளிமணிவண்ணன்கண்ணன்
கறையணிமூக்குடைப்புள்ளைக்கடாவியசுரரைக்காய்ந்தவம்மான்
நிறைபுகழேத்தியும்பாடியுமாடியும்யானொருமுட்டிலனே. (உ)

முட்டில்பல்போகத்தொருதனிநாயகன்மூவுலகுக்குரிய
கட்டியைத்தேனையமுதைநன்பாலைக்கனியைக்கரும்புதன்னை
மட்டவிழ்தண்ணந்துழாய்முடியானைவணங்கியவன்றிறத்துப்
பட்டபின்னையிறையாகிலும்யானென்மனத்துப்பரிவிலனே (ங)

பரிவின்றிவாணனைக்காத்துமென்றன்றுபடையோடும்வந்தெதிர்ந்த
திரிபுரஞ்செற்றவனும்மகனும்பின்னுமங்கியும்போர்தொலையப்
பொருசிறைப்புள்ளைக்கடாவியமாயனையாயனைப்பொற்சக்கரத்
தரியினையச்சுதனைப்பற்றியானிறையேனுமிடரிலனே (ச)

இடரின்றியேயொருநாளொருபோதிலெல்லாவுலகுங்கழியப்
படர்புகழ்பார்த்தனும்வைதிகனுமுடனேறத்திண்டேர்கடவிச்
சுடரொளியாய்நின்றதன்னுடைச்சோதியில்வைதிகன்பிள்ளைகளை
உடலொடுங்கொண்டுகொடுத்தவனைப்பற்றியொன்றுந்துயரிலேனே ()

துயரில்சுடரொளிதன்னுடைச்சோதிநின்றவண்ணம்நிற்கவே
துயரின்மலியுமனிசர்பிறவியிற்றோன்றிக்கண்காணவந்து
துயரங்கள்செய்துதன்றெய்வநிலையுலகிற்புகவுய்க்குமம்மான்
துயரமில்சீர்க்கண்ணன்மாயன்புகழ்துற்றயானோர்துன்பமிலனே (சு)

அ

துன்பமுமின்பமுமாகியசெய்வினையாயுலகங்களுமாய்
இன்பமில்வெந்நரகாகியினியநல்வான்சுவர்க்கங்களுமாய்
மன்பல்லுயிர்களுமாகிப்பலபலமாயமயக்குகளால்
இன்புறுமிவ்விளையாட்டுடையானைப்பெற்றேதுமல்லலிலேனே. (எ)

அல்லலிலின்பமளவிறந்தெங்குமழகமர்சூழொளியன்
அல்லிமலர்மகள்போகமயக்குகளாகியுநிற்குமம்மான்
எல்லையில்ஞானத்தன்ஞானமஃதேகொண்டெல்லாக்கருமங்களுஞ் செய்
எல்லையின்மாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றியானோர் துக்கமிலனே. (அ)

துக்கமில்ஞானச்சுடரொளிமூர்த்திதுழாயலங்கற்பெருமான்
மிக்கபன்மாயங்களால்விகிர்தஞ்செய்வெண்டிருவுகொண்டு
நக்கபிரானோடயன்முதலாகவெல்லாருமெவையுந்தன்னுள்
ஒக்கவொடுங்கவிழுங்கவல்லானைப்பெற்றொன்றுந்தளர்விலனே. (௯)

தளர்வின்றியேயென்றுமெங்கும்பரந்ததனிமுதல்ஞானமொன்றாய்
அளவுடையைம்புலன்களறியாவகையாலருவாகிநிற்கும்
வளரொளியீசனைமூர்த்தியைப்பூதங்களைந்தையிருசுடரைக்
கிளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள்பற்றியானென்றுங்கேடிலனே ()

கேடில்விழுப்புகழ்க்கேசவனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
பாடலோராயிரத்துள்ளிவைபத்தும்பயிற்றவல்லார்கட்கவன்
நாடுநகரமுநன்குடன்காணநலனிடையூர்திபண்ணி
வீடும்பெறுத்தித்தன்மூவுலகுக்குந்தருமொருநாயகமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

மூன்றாம்பத்துமுற்றிற்று

ஆக-திருவாய்மொழி-௩௰-க்கு-பாசுரம்-௩௱௩௰௨

நான்காம்பத்து.

௧-வது ஒருநாயகம்.

பகவதாஸ்ரீயணத்தாற்றமக்கொரு குறையில்லையென்றஆழ்வார் அன்பருடையகுறையுந்தீர்க்கவுத்யோகித்துஇஹலோகஐச்வர்யமும் ஸ்வர்காதிபோகமும் அஸ்திரம்கைவல்யாநுபவமல்பம்பகவதநுபவமே நிரபாயமானபரம புருஷார்த்தமென்றுபதேசம்பண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம்-பண்-நாட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து.

ஒருநாயகமாயோடவுலகுடனாண்டவர்
கருநாய்கவர்ந்தகாலர்சிதைகியபானையர்

பெருநாடுகாணவிம்மையிலேபிச்சைதாங்கொள்வர்
திருநாரணன்றாள்காலம்பெறச்சிந்தித்துய்மினோ (க)

உய்மின்றிறைகொணர்ந்தென்றுலகாண்டவரிம்மையே
தம்மின்சுவைமடவாரைப்பிறர்கொள்ளத்தாம்விட்டு
வெம்மினொளிவெயிற்கானகம்போய்க்குமைதின்பர்கள்
செம்மின்முடித்திருமாலைவிரைந்தடிசேர்மினோ (உ)

அடிசேர்முடியினராகியரசர்கள்தாந்தொழ
இடிசேர்முரசங்கள்முற்றத்தியம்பவிருந்தவர்
பொடிசேர்துகளாய்ப்போவார்களாதலில்நொக்கெனக்
கடிசேர்துழாய்முடிக்கண்ணன்கழல்கணினைமினோ (ங)

நினைப்பான்புகிற்கடலெக்கலினுண்மணலிற்பலர்
எனைத்தோருகங்களுமிவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர்
மனைப்பால்மருங்கறமாய்தலல்லால்மற்றுக்கண்டிலம்
பனைத்தாள்மதகளிறட்டவன்பாதம்பணிமினோ (ச)

பணிமின்றிருவருளென்னுமஞ்சீதப்பைம்பூம்பள்ளி
அணிமென்குழலாரின்பக்கலவியமுதுண்டார்
துணிமுன்புநாலப்பல்லேழையர்தாமிழிப்பச்செல்வர்
மணிமின்னுமேனிநம்மாயவன்பேர்சொல்லிவாழ்மினோ (ரு)

வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்ததுமாமழைமொக்குளின்மாய்ந்துமாய்ந்
தாழ்ந்தாரென்றல்லாலன்றுமுதலின்றிறுதியாய்
வாழ்ந்தார்கள்வாழ்ந்தேநிற்பரென்பதில்லைநிற்குறில்
ஆழ்ந்தார்கடற்பள்ளியண்ணலடியவராமினோ (சு)

ஆமின்சுவையவையாறோடடிசிலுண்டார்ந்தபின்
தூமென்மொழிமடவாரிரக்கப்பின்னுந்துற்றுவார்
ஈமினெமக்கொருதுற்றென்றிடறுவராதலிற்
கோமின்றுழாய்முடியாதியஞ்சோதிகுணங்களே (எ)

குணங்கொணிறைபுகழ்மன்னர்கொடைக்கடன்பூண்டிருந்
திணங்கியுலகுடனாக்கிலுமாங்கவனையில்லார்
மணங்கொண்டபோகத்துமன்னிமீள்வர்கள்மீள்வில்லைப்
பணங்கொளரவணையான்றிருநாமம்படிமினோ (அ)

படிமன்னுபல்கலன்பற்றோடறுத்தைம்புலன்வென்று
செடிமன்னுகாயஞ்செற்றார்களுமாங்கவனையில்லார்
குடிமன்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியுமீள்வர்கண்மீள்வில்லை
கொடிமன்னுபுள்ளுடையண்ணல்கழல்கள்குறுகுமினோ (கூ)

௩-வது கோவை.

ஆழ்வார்ப்ரார்த்தித்தபடியே ஏககாலத்தில் அவதாரங்களையெல்லாம் காட்டப்ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்

அறுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-ஏழொத்து.

கோவைவாயாள்பொருட்டேற்றினெருத்தமிறுத்தாய்மதிளிலங்கைக்
கோவைவீயச்சிலைகுனித்தாய்குலநல்யானைமருப்பொசித்தாய்
பூவைவீயாநீர்தூவிப்போதாலவணங்கேனேலும்நின்
பூவைவீயாமேனிக்குப்பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமே (௧)

பூசுஞ்சாந்தென்னெஞ்சமேபுனையுங்கண்ணியெனதுடைய
வாசகஞ்செய்மாலையேவான்பட்டாடையுமஃதே
தேசமானவணிகலனுமென்கைகூப்புச்செய்கையே
ஈசன்ஞாலமுண்டுமிழ்ந்தவெந்தையேகமூர்த்திக்கே (௨)

ஏகமூர்த்தியிருமூர்த்திமூன்றுமூர்த்திபலமூர்த்தி
ஆகியைந்துபூதமாயிரண்டுசுடராயருவாகி
நாகமேறிநடுக்கடலுட்டுயிலுநாராயணனேயுன்
ஆகமுற்றுமகத்தடக்கியாவியல்லல்மாய்த்ததே (௩)

மாய்த்தலெண்ணிவாய்முலைதந்தமாயப்பேயுயிர்
மாய்த்தவாயமாயனேவாமனனேமாதவா
பூத்தண்மாலைகொண்டுன்னைப்போதால்வணங்கேனேலும்நின்
பூத்தண்மாலைநெடுமுடிக்குப்புனையுங்கண்ணியெனதுயிரே (௪)

கண்ணியெனதுயிர்காதல்கனகச்சோதிமுடிமுதலா
எண்ணில்பல்கலன்களுமேலாவாடையுமஃதே
நண்ணிமூவுலகும்நவிற்றுங்கீர்த்தியுமஃதே
கண்ணனெம்பிரானெம்மான்காலசக்கரத்தானுக்கே. (௫)

காலசக்கரத்தொடுவெண்சங்கங்கையேந்தினாய்
ஞாலமுற்றுமுண்டுமிழ்ந்தநாராயணனேயென்றென்று
ஓலமிட்டுநானழைத்தாலொன்றும்வாராயாகிலும்
கோலமாமென்சென்னிக்குன்கமலமன்னகுரைகழலே (௬)

குரைகழல்கள்நீட்டிமண்கொண்டகோலவாமனா
குரைகழல்கைகூப்புவார்கள்கூடநின்றமாயனே
விரைகொள்பூவும்நீருங்கொண்டேத்தமாட்டேனேலுமுன்
உரைகொள்சோதித்திருவுருவமென்னதாவிமேலதே, (௭)

என்னதாவிமேலையாயர்கொளேழுலகமுந்
தின்னிமுற்றுமாகிநின்றசோதிஞானமூர்த்தியாய்
உன்னதென்னதாவியுமென்னதுன்னதாவியும்
இன்னவண்ணமேநின்றாயென்றுரைக்கவல்லேனே, (௮)

உரைக்கவல்லேனல்லேனுன்னுலப்பில்கீர்த்திவெள்ளத்தின்
கரைக்கணென்றுசெல்வனுன்கா[illegible]மையலேறினேன்
புரைப்பிலாதபரம்பரனேபொய்யிலாதபரஞ்சுடரே
இரைத்துநல்லமேன்மக்களேத்தயானுமேத்தினேன், (௯)

யானுமேத்தியேழுலகும்முற்றுமேத்திப்பின்னையுந்
தானுமேத்திலுந்தன்னையேத்தவேத்தவெங்கெய்துந்
தேனும்பாலுங்கன்னலுமமுதுமாகித்தித்திப்ப
யானுமெம்பிரானையேயேத்தினேன்யானுய்வனே. (௰)

உய்வுபாயம்மற்றின்மைதேறிக்கண்ணனொண்கழல்கள்மேற்
செய்யதாமரைப்பழனத்தென்னன்குருகூர்ச்சடகோபன்
பொய்யில்பாடலாயிரத்துளிவையும்பத்தும்வல்லார்கள்
வையம்மன்னிவீற்றிருந்துவிண்ணுமாள்வர்மண்ணூடே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௩௩-க்கு-பாசுரம்-௩௬௩

௪ - வது. மண்ணை.

அவதாரங்களைக்காட்டி மறைந்தபடியாலே ஆழ்வார்நாயகிதன்மையை
யடைந்து மோஹித்துஸம்பந்தி ஸந்நிசவஸ்துக்களைப்பார்த்துக்
கதறுகிறாளென்று தாய்சொல்லுவதாக
வருளிச்செய்கிறார்

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்
இடையொத்து

மண்ணையிருந்துதுழாவிவாமனன்மண்ணிதுவென்னும்
விண்ணைத்தொழுதவன்மேவுவைகுந்தமென்றுகைகாட்டும்
கண்ணையுண்ணீர்மல்கநின்றுகடல்வண்ணனென்னுமன்னேயென்
பெண்ணைப்பெருமயல்செய்தாற்கென்செய்கேன்பெய்வளையீரோ, (௧)

பெய்வளைக்கைகளைக்கூப்பிப்பிரான்கிடக்குங்கடலென்னுஞ்
செய்யதோர்ஞாயிற்றைக்காட்டிச்சிரீதரன்மூர்த்தியீதென்னும்.

கையுங்கண்ணீர்மல்கநின்றுநாராயணனென்னுமன்னேயென்
தெய்வவுருவிற்சிறுமானசெய்கின்றதொன்றறியேனே, (௨)

அறியுஞ்செந்தீயைத்தழுவியச்சுதனென்னும்மெய்வேவாள்
எறியுந்தண்காற்றைத்தழுவியென்னுடைக்கோவிந்தனென்னும்
வெறிகொள்துழாய்மலர்நாறும்வினையுடையாட்டியேன்பெற்ற
செறிவளைமுன்கைச்சிறுமான்செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றே (௩)

ஒன்றியதிங்களைக்காட்டியொளிமணிவண்ணனேயென்னும்
நின்றகுன்றத்தினைநோக்கிநெடுமாலேவாவென்றுகூவும்
நன்றுபெய்யும்மழைகாணில்நாரணன்வந்தானென்றாலும்
என்றினமையல்கள்செய்தாரென்னுடைக்கோமளத்தையே. (௪)

கோமளவான்கன்றைப்புல்கிக்கோவிந்தன் மேய்த்தனவென்னும்
போமிளநாகத்தின்பின்போயவன்கிடக்கையீதென்னும்
ஆமளவொன்றுமறியேனருவினையாட்டியேன்பெற்ற
கோமளவல்லியைமாயோன்மால்செய்துசெய்கின்றகூத்தே, (௫)

கூத்தர்குடமெடுத்தாடிற்கோவிந்தனாமெனாவோடும்
வாய்த்தகுழலோசைகேட்கில்மாயவனென்றுமையாக்கும்
ஆய்ச்சியர்வெண்ணெய்கள் காணிலவனுண்ட வெண்ணெயீதென்னும்
பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தார்க்கென்பெண்கொடியேறியபித்தே (௬)

ஏறியபித்தினோடெல்லாவுலகுங்கண்ணன்படைப்பென்னும்
நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்நெடுமாலடியாரென்றோடும்
நாறுதுழாய்மலர்காணில்நாரணன்கண்ணியீதென்னும்
தேறியுந்தேறாதுமாயோன்றிறத்தினளேயித்திருவே, (௭)

திருவுடைமன்னரைக்காணிற்றிருமாலைக்கண்டேனேயென்னும்
உருவுடைவண்ணங்கள்காணிலுலகளந்தானென்றுதுள்ளும்
கருவுடைத்தேவில்களெல்லாங்கடல்வண்ணன்கோயிலேயென்னும்
வெருவிலும்வீழ்விலுமோவாள்கண்ணன்கழல்கள்விரும்புமே, (௮)

விரும்பிப்பகைவரைக்காணில்வியலிடமுண்டானேயென்னும்
கரும்பெருமேகங்கள்காணில்கண்ணனென்றேறப்பறக்கும்
பெரும்புலவாநிரைகாணிற்பிரானுளனென்றுபின்செல்லும்
அரும்பெறற்பெண்ணினைமாயோனலற்றியயர்ப்பிக்கின்றானே, (௯)

அயர்க்குஞ்சுற்றும்பற்றிநோக்குமகலவேநீணோக்குக்கொள்ளும்
வியர்க்குமழைக்கண்டுளும்பவெவ்வுயிர்க்கொள்ளும்மெய்சோரும்
பெயர்த்துங்கண்ணாவென்றுபேசும்பெருமானேவாவென்றுகூவும்
மயற்பெருங்காதலென்பேதைக்கென்செய்கேன்வல்வினையேனே (௰)

கண்டவின்பந்துன்பங்கலக்கங்களுந்தேற்றமுமாய்
தண்டமுந்தண்மையுந்தழலுநிழலுமாய்க்
கண்டுகொள்வதற்கரியபெருமானென்னையாள்வானூர்
தெண்டிரைப்புனல்சூழ்திருவிண்ணகர்நன்னகரே (௨)

நகரமுநாடுகளுஞ்ஞானமுமூடமுமாய்
நிகரில்சூழ்சுடராயிருளாய்நிலனாய்விசும்பாய்ச்
சிகரமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்
புகர்கொள்கீர்த்தியல்லாலில்லையாவர்க்கும்புண்ணியமே; (௩)

புண்ணியம்பாவம்புணர்ச்சிபிரிவென்றிவையாய்
எண்ணமாய்மறப்பாயுண்மையாயின்மையாயல்லனாய்த்
திண்ணமாடங்கள்சூழ்திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்
கண்ணனின்னருளேகண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே (௪)

கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்
மெய்பொய்யிளமைமுதுமைபுதுமைபழமையுமாய்ச்
செய்ததிண்மதில்சூழ்திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்
பெய்தகாவுகண்டீர்பெருந்தேவுடைமூவுலகே (௫)

மூவுலகங்களுமாயல்லனாயுகப்பாய்முனிவாய்ப்
பூவில்வாழ்மகளாய்த்தவ்வையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்த்
தேவர்மேவித்தொழுந்திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்
பாவியேன்மனத்தேயுறைகின்றபரஞ்சுடரே, (௬)

பரஞ்சுடருடம்பாயழுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்க்
கரந்துந்தோன்றியுநின்றுங்கைதவங்கள்செய்தும்விண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந்திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்
வரங்கொள்பாதமல்லாலில்லையாவர்க்கும்வன்சரணே (௭)

வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்கூற்றமுமாய்த்
தன்சரணிழற்கீழுலகம்வைத்தும்வையாதும்
தென்சரண்டிசைக்குத்திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தபிரான்
என்சரணென்கண்ணனென்னையாளுடையென்னப்பனே (௮)

என்னப்பனெனக்காயிகுளாயென்னைப்பெற்றவளாய்ப்
பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்பனுமாய்
மின்னப்பொன்மதில்சூழ்திருவிண்ணகர்ச்சேர்ந்தவப்பன்
தன்னொப்பாரில்லப்பன்றந்தனன்றனதாணிழலே (௯)

நிழல்வெய்யிற்சிறுமைபெருமைகுறுமைநெடுமையுமாய்ச்
சுழல்வனநிற்பனமற்றுமாயவையல்லனுமாய்
மழலைவாய்வண்டுவாழ்திருவிண்ணகர்மன்னுபிரான்
கழல்களன்றிமற்றோர்களைக்காணிலங்காண்மின்களே (௰)

காண்மின்களுலகீரென்றுகண்முகப்பேநிமிர்ந்த
தாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
ஆணையாயிரத்துத்திருவிண்ணகர்ப்பத்தும்வல்லார்
கோணையின்றிவிண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குரவர்களே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-௫௩-க்கு-பாசுரம்-௫௮௩

௪ - வது. குரவை.

அவ்வாறுகூட்டிக்கொண்ட கிருஷ்ணனுடைய குரவைமுதலான லீலைகளும அநுஸந்தித்து ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்

அறுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கராகம் - தாளம்-ஏழொத்து.

குரவையாய்ச்சியரோடுகோத்ததுங்குன்றமொன்றேந்தியதும்
உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காய்ந்ததுமுட்பட மற்றும்பல
அரவிற்பள்ளிப்பிரான்றன்மாயவினைகளையேயலற்றி
இரவுநன்பகலுந்தவிர்கிலனென்னகுறைவெனக்கே (௧)

கேயத்தீங்குழலூதித்தும்நிரைமேய்த்ததுங்கெண்டையொண்கண்
வாசப்பூங்குழற்பின்னைதோள்கள்மணந்ததும்மற்றும்பல
மாயக்கோலப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து
நேயத்தோடுகழிந்தபோதெனக்கெவ்வுலகநிகரே. (௨)

நிகரில்மல்லரைச்செற்றதும்நிரைமேய்த்ததும்நீணெடுங்கைச்
சிகரமாகளிறட்டதுமிவைபோல்வனவும்பிறவும்
புகர்கொள்சோதிப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துபுலம்பியென்றும்
நுகரவைகல்வைகப்பெற்றேனெனக்கென்னினிநோவதுவே (௩)

நோவவாய்ச்சியுரலோடார்க்கவிரங்கிற்றும்வஞ்சப்பெண்ணைச்
சாவப்பாலுண்டதுமூர்சகடமிறச்சாடியதும்
தேவக்கோலப்பிரான்றன்செய்கைநினைந்துமனங்குழைந்து
மேவக்காலங்கள்கூடினேனெனக்கென்னினிவேண்டுவதே (௪)

வேண்டித்தேவரிரக்கவந்துபிறந்ததும்வீங்கிருள்வாய்
பூண்டன்றன்னைபுலம்பப்போயங்கோராய்க்குலம்புக்கதும்
காண்டலின்றிவளர்ந்துகஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்ததும்
ஈண்டுநானலற்றப்பெற்றேனெனக்கென்னவிகலுளதே. (௫)

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமிலேறுகள்செற்றதுவும்
உயர்கொள்சோலைக்குருந்தொசித்ததுமுட்படமற்றும்பல
அகல்கொள்வையமளந்தமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே
பகலிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே, (௬)

மனப்பரிப்போடழுக்குமானிடசாதியிற்றான்பிறந்து
தனக்குவேண்டுருக்கொண்டுதான்றன்சீற்றத்தினைமுடிக்கும்
புனத்துழாய்முடிமாலைமார்பனென்னப்பன்றன்மாயங்களே
நினைக்கும்நெஞ்சுடையேனெனக்கினியார்நிகர்நீணிலத்தே. (௭)

நீணிலத்தொடுவான்வியப்பநிறைபெரும்போர்கள்செய்து
வாணனாயிரந்தோள்துணித்ததுமுட்படமற்றும்பல
மாணியாய்நிலங்கொண்டமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே
காணும்நெஞ்சுடையேனெனக்கினியென்னகலக்கமுண்டே, (௮)

கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழுங்கழியக்கடாய்
உலக்கத்தேர்கொடுசென்றமாயமுமுட்படமற்றும்பல
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கமிவையுடைமால்வண்ணனை
மலக்குநாவுடையேற்குமாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே, (௯)

மண்மிசைப்பெரும்பாரநீங்கவோர்பாரதமாப்பெரும்போர்
பண்ணிமாயங்கள்செய்துசேனையைப்பாழ்படநூற்றிட்டுப்போய்
விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியசோதிதன்றாள்
நண்ணிநான்வணங்கப்பெற்றேனெனக்கார்பிறர்நாயகரே, (௰)

நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய்முழுவேழுலகுந்தன்
வாயகம்புகவைத்துமிழ்ந்தவையாயவையல்லனுமாம்
கேசவனடியிணைமிசைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தூயவாயிரத்திப்பத்தாற்பத்தராவர்துவளின்றியே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௫௮-க்கு-பாசுரம்-௫௬௯,

ஆறாம்பத்து

௫ · வது· துவளின்

பகவதநுபவத்தாலொரு ப்ரீதிவிசேஷம்வந்து அதினாலே நாயகிதன்மை
யடைந்து தொலைவில்லிமங்கல ஸ்வாமியினிடத்தில் அதிப்ராவண்
யம் பிறந்திருக்க அதுகண்டு தாய்மார்கோபிக்க இப்ராவண்
யத்தைப் போக்கப்போகாது இவளிடத்தி லாசைவிடுங்
களென்று தோழிமார்கள் தாய்மாரோடுசொல்லுஞ்
ஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறார்,

எழுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்-ஏழொத்து,

துவளின்மாமணிமாடமோங்குதொலைவில்லிமங்கலந்தொழும்
இவளைநீரினியன்னைமீருமக்காசையில்லைவிடுமினோ
தவளவொண்சங்குசக்கரமென்றுந்தாமரைத்தடங்கணென்றுங்
குவளையொண்மலர்க்கண்கணீர்மல்கநின்றுநின்றுகுமிறுமே. (௧)

குமிறுமோசைவிழவொலித்தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்
கமுதமென்மொழியாளைநீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்
திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும்மற்றிவள்தேவபிரானென்றே
நிமியும்வாயொடுகண்கணீர்மல்கநெக்கொசிந்துகரையுமே, (௨)

கரைகொள்பைம்பொழிற்றண்பணைத்தொலைவில்லிமங்கலங்கொண்டுபுக்
குரைகொளின்மொழியாளைநீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்
திரைகொள்பௌவத்திற்சேர்ந்ததுந்திசைஞாலந்தாவியளந்ததும்
நிரைகள்மேய்த்ததுமேபிதற்றிநெடுங்கணீர்மல்கநிற்குமே. (௩)

நிற்கும்நான்மறைவாணர்வாழ்தொலைவில்லிமங்கலங்கண்டபின்
அற்கமொன்றுமறிவுறாள்மலிந்தாள்கண்டீரிவளன்னைமீர்
கற்குங்கல்வியெல்லாங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரானென்றே
ஒற்கமொன்றுமிலளுகந்துகந்துண்மகிழ்ந்துகுழையுமே, (௪)

குழையும்வாண்முகத்தேழையைத் தொலைவில்லிமங்கலங் கொண்டுபுக்கு
இழைகொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிரானிருந்தமைகாட்டினீர்
மழைபெய்தாலொக்குங்கண்ணநீரினொடன்றுதொட்டுமையார்ந்திவள்
நுழையுஞ்சிந்தையளன்னைமீர்தொழுமத்திசையுற்றுநோக்கியே, (௫)

நோக்கும்பக்கமெல்லாங்கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை
வாய்க்குந்தண்பொருநல்வடகரைவண்டொலைவில்லிமங்கலம்
நோக்குமேலத்திசையல்லால்மறுநோக்கிலள்வைகனாடொறும்
வாய்க்கொள்வாசகமும்மணிவண்ணனாமமேயிவளன்னைமீர், (௬)

அன்னைமீரணிமாமயிற்சிறுமானிவணம்மைக்கைவலிந்
தென்னவார்த்தையுங்கேட்குறாடொலைவில்லிமங்கலமென்றல்லால்
முன்னநோற்றவிதிகொலோமுகில்வண்ணன்மாயங்கொலோவவன்
சின்னமுந்திருநாமமுமிவள்வாயனகடிருந்தவே. (எ)

திருந்துவேதமும்வேள்வியுந்திருமாமகளிருந்தாம்மலிந்
திருந்துவாழ்பொருநல்வடகரைவண்டொலைவில்லிமங்கலங்
கருந்தடங்கண்ணிகைதொழுதவந்நாள்தொடங்கியிந்நாடொறுமிருந்
திருந்தரவிந்தலோசனவென்றென்றேநைந்திரங்குமே, (அ)

இரங்கிநாடொறும்வாய்வெரீஇயிவள்கண்ணநீர்களலமர
மரங்களுமிரங்கும்வகைமணிவண்ணவோவென்றுகூவுமால்
துரங்கம்வாய்பிளந்தானுறைதொலைவில்லிமங்கலமென்றுதன்
கரங்கள்கூப்பித்தொழுமவ்வூர்த்திருநாமங்கற்றதற்பின்னையே. (கூ)

பின்னைகொல்நிலமாமகள்கொல்திருமகள்கொல்பிறந்திட்டாள்
என்னமாயங்கொலோவிவணெடுமாலென்றேநின்றுகூவுமால்
முன்னிவந்தவனின்றிருந்துறையுந்தொலைவில்லிமங்கலஞ்
சென்னியால்வணங்குமவ்வூர்த்திருநாமங்கேட்பதுசிந்தையே, (௰)

சிந்தையாலுஞ்சொல்லாலுஞ்செய்கையினாலுந்தேவபிரானையே
தந்தைதாயென்றடைந்தவண்குருகூர்ச்சடகோபன்
முந்தையாயிரத்துளிவைதொலைவில்லிமங்கலத்தைச்சொன்ன
செந்தமிழ்ப்பத்தும்வல்லாரடிமைசெய்வார்திருமாலுக்கே, (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-ருரு-க்கு-பாசுரம்-கூ0எ

ஸ்ரீ - வது மாலுக்கு

(க)

இவ்வண்ணம் வ்யாமோஹப்பட்டாலு மனுபவம் ஸித்தியாதபடியாலே த
விரஹார்த்தியால்மிகவும் கருசையாய்ப் பெண்ணுக்கு
ஆபரணங்களுங் காந்தியுமுதலானதுகள் கழிவிப்போயிற்றென்று
தாய்சொல்லுஞ் சொல்லாக வருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம்-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத்து

மாலுக்குவையமளந்தமணாளற்கு
நீலக்கருநிறமேகநியாயற்குக்
கோலச்செந்தாமரைக்கண்ணற்கென்கொங்கலர்
ஏலக்குழலியிழந்ததுசங்கே, (க)

சங்குவில்வாள்தண்டுசக்கரக்கையற்குச்
செங்கனிவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்ணற்குக்
கொங்கலர்தண்ணந்துழாய்முடியானுக்கென்
மங்கையிழந்ததுமாமைநிறமே (௨)

நிறங்கரியானுக்குநீடுலகுண்ட
திறங்கொடர்வாய்ச்சிறுக்கள்வனவற்குக்
கறங்கியசக்கரக்கையவனுக்கென்
பிறங்கிருங்கூந்தலிழந்ததுபீடே. (௩)

பீடுடைநான்முகனைப்படைத்தானுக்கு
மாடுடைவையமளந்தமணாளற்கு
நாடுடைமன்னர்க்குத்தூதுசெய்நம்பிக்கென்
பாடுடையல்குலிழந்ததுபண்பே, (௪)

பண்புடைவேதம்பயந்தபரனுக்கு
மண்புரைவையமிடந்தவராகற்குத்
தெண்புனற்பள்ளியெந்தேவபிரானுக்கென்
கண்புனைகோதையிழந்ததுகற்பே (௫)

கற்பகக்காவனநற்பலதோளற்குப்
பொற்சுடர்க்குன்றன்னபூந்தண்முடியற்கு
நற்பலதாமரைநாண்மலர்க்கையற்கென்
விற்புருவக்கொடிதோற்றது (௬)

மெய்யமர்பல்கலன்நன்கணிந்தானுக்குப்
பையரவினணைப்பள்ளியினானுக்குக்
கையொடுகால்செய்யகண்ணபிரானுக்கென்
தையலிழந்ததுதன்னுடைச்சாயே. (௭)

சாயக்குருந்தமொசித்ததமியற்கு
மாயச்சகடமுதைத்தமணாளற்குப்
பேயைப்பிணம்படப்பாலுண்பிரானுக்கென்
வாயக்குழலியிழந்ததுமாண்பே. (௮)

மாண்பமைகோலத்தெம்மாயக்குறளற்குச்
சேண்சுடர்க்குன்றன்னசெஞ்சுடர்மூர்த்திக்குக்
காண்பெருந்தோற்றத்தெங்காகுத்தநம்பிக்கென்
பூண்புனைமென்முலைதோற்றதுபொற்பே (௯)

பொற்பமைநீண்முடிப்பூந்தண்டுழாயற்கு
மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு

நிற்பனபல்லுருவாய்நிற்குமாயர்க்கென்
கற்புடையாட்டியிழந்ததுகட்டே (௰)

கட்டெழிற்சோலைநல்வேங்கடவாணனைக்
கட்டெழிற்றென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
கட்டெழிலாயிரத்திப்பத்தும்வல்லவர்
கட்டெழில்வானவர்போகமுண்பாரே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௫௬-க்கு-பாசுரம்-௬௱௰௬

௭-வது· உண்ணு·

அவ்வண்ணஞ்சொன்ன தாயானவள் மூர்ச்சித்திருக்கையாலேபெண்ணா
னவள்மோஹந்தெளிந்தெழுந்திருந்து எனக்குதாரகபோஷக
போக்யமெல்லாங் கண்ணனேயென்று திருக்கோளூர்க்கே போகையில்
தாய்தெளிந்தெழுந்திருந்துதன் பெண் திருக்கோளூர்க்குப்போனது
நிச்சயமென்று தாய்சொல்லுஞ்சொல்லாக
வருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-பண்பழஞ்சுரம்-தாளம்-ஏழொத்து

உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர்தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாங்
கண்ணனெம்பெருமானென்றென்றேகண்கணீர்கள்மல்கி
மண்ணினுள்ளவன்சீர்வளமிக்கவனூர்வினவித்
திண்ணமென்னிளமான்புகுமூர்திருக்கோளூரே (௧)

ஊருநாடுமுலகமுந்தன்னைப்போலவனுடைய
பேருந்தார்களுமேபிதற்றக்கற்புவான்விடறிச்
சேருநல்வளஞ்சேர்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே
போருங்கொலுரையீர்கொடியேன்கொடிப்பூவைகளே, (௨)

பூவைபைங்கிளிகள்பந்துதூதைபூம்புட்டில்கள்
யாவையுந்திருமால்திருநாமங்களேகூவியெழுமென்
பாவைபோயினித்தண்பழனத்திருக்கோளூர்க்கே
கோவைவாய்துடிப்பமழைக்கண்ணொடென்செய்யுங்கொலோ, (௩)

கொல்லையென்பர்கொலோகுணமிக்கனளென்பர்கொலோ
சில்லைவாய்ப்பெண்டுகளயற்சேரியுள்ளாருமெல்லே
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே
மெல்லிடைநுடங்கவிளமான்செல்லமேவினளே (௪)

மேவிநைந்துவிளையாடலுறாள்சிறுத்
தேவிபோயினித்தன்றிருமால்திருக்கோளூரிற்
பூவியல்பொழிலுந்தடமுமவன்கோயிலுங்கண்டு
ஆவியுள்குளிரவெங்ஙனேயுகக்குங்கொலின்றே (௫)

இன்றெனக்குதவாதகன்றவிளமானினிப்போய்த்
தென்றிசைத்திலதமனையதிருக்கோளூர்க்கே
சென்றுதன்றிருமால்திருக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுங்கண்டு
நின்றுநின்றுநையும்நெடுங்கண்பனிமல்கவே (௬)

மல்குநீர்க்கண்ணொடுமையலுற்றமனத்தினளாய்
அல்லுநன்பகலுநெடுமாலென்றழைத்தினிப்போய்ச்
செல்வம்மல்கியவன்கிடந்ததிருக்கோளூர்க்கே
ஒல்கியொல்கிநடந்தெங்ஙனேபுகுங்கொலொசிந்தே (௭)

ஒசிந்தநுண்ணிடைமேற்கையைவைத்துநொந்துநொந்து
கசிந்தநெஞ்சினளாய்க்கண்ணநீர்துளும்பச்செல்லுங்கொல்
ஒசிந்தவொண்மலராள்கொழுநன்றிருக்கோளூர்க்கே
கசிந்தநெஞ்சினளாயெம்மைநீத்தவெங்காரிகையே (௮)

காரியம்நல்லனகளவைகாணிலென்கண்ணனுக்கென்
றீரியாயிருப்பாளிதெல்லாங்கிடக்கவினிப்போய்ச்
சேரிபல்பழிதூவியிரைப்பத்திருக்கோளூர்க்கே
நேரிழைநடந்தாளெம்மையொன்றும்நினைக்கிலளே (௯)

நினைக்கிலேன்றெய்வங்காள்நெடுங்கணிளமானினிப்போய்
அனைத்துலகுமுடையவரவிந்தலோசனனைத்
தினைத்தனையும்விடாளவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே
மனைக்குவான்பழியும்நினையாள்செல்லவைத்தனளே. (௰)

வைத்தமாநிதியாம்மதுசூதனையேயலற்றிக்
கொத்தலர்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
பத்துநூற்றுளிப்பத்தவன்சேர்திருக்கோளூர்க்கே
சித்தம்வைத்துரைப்பார்திகழ்பொன்னுலகாள்வாரே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௫௭-க்கு-பாசுரம் ௬௨௭,

சூழ்கண்டாயென்றொல்லைவினையையறுத்துன்னடிசேரும்
ஊழ்கண்டிருந்தேதூராக்குழிதூர்த்தெனைநாளகன்றிருப்பன்
வாழ்தொல்புகழார்குடந்தைக்கிடந்தாய்வானோர்கோமானே
யாழினிசையேயமுதேயறிவின்பயனேயரியேறே. (௬)

அரியேறேயென்னம்பொற்சுடரேசெங்கட்கருமுகிலே
எரியேபவளக்குன்றேநாற்றோளெந்தாயுனதருளே
பிரியாவடிமையென்னைக்கொண்டாய்குடந்தைத்திருமாலே
பிரியேனினியுன்சரணந்தந்தென்சன்மங்களையாயே, (௭)

களைவாய்துன்பங்களையாதொழிவாய்களைகண்மற்றிலேன்
வளைவாய்நேமிப்படையாய்குடந்தைக்கிடந்தமாமாயா
தளராவுடலமெனதாவிசரிந்துபோம்போது
இளையாதுன்தாளொருங்கப்பிடித்துப்போதவிசைநீயே. (௮)

இசைவித்தென்னையுன்றாளிணைக்கீழிருத்துமம்மானே
அசைவிலமரர்தலைவர்தலைவாவாதிப்பெருமூர்த்தி
திசைவில்வீசுஞ்செழுமாமணிகள்சேருந்திருக்குடந்தை
அசைவிலுலகம்பரவக்கிடந்தாய்காணவாராயே. (௯)

வாராயருவாய்வருமென்மாயாமூர்த்தியாய்
ஆராவமுதாயடியேனாவியகமேதித்திப்பாய்
தீராவினைகள்தீரவென்னையாண்டாய்திருக்குடந்தை
ஊராயுனக்காட்பட்டுமடியேனின்னமுழல்வேனோ. (௰)

உழலையென்பிற்பேய்ச்சிமுலையூடவளையுயிருண்டான்
கழல்களவையேசரணாகக்கொண்டகுருகூர்ச்சடகோபன்
குழலின்மலியச்சொன்னவோராயிரத்துள்ளிப்பத்தும்
மழலைதீரவல்லார்காமர்மானேய்நோக்கியர்க்கே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௪௮-க்கு-பாசுரம்-௫௨௮

௯ - வது. மானேய்.

ஆராவமுதாழ்வாரிடத்திலும் பலஸித்தியடையாமலித் திருப்பதிக்குப்
போகவேண்டுமென்று திருநகரி ப்ராஹ்யோத்யானபர்யந்தமும் வந்தவிடாயால் விடாய்த்துவிழுந்து ஸகியோடே அந்நதிருவல்லவாழ்ஸ்வாமியை என்றடைவேனென்றருளிச்செய்கிறார்

ஆழ்வாரிரண்டாந்தர மாறுமாசம் மோஹித்த திருவாய்மொழி
கலித்துறை-பண்-பஞ்சமம்-தாளம் ஏழொத்து

மானேய்நோக்குநல்லீர்வைகலும்வினையேன்மெலிய
வானார்வண்கமுகும்மதுமல்லிகைகமழும்
தேனார்சோலைகள்சூழ்திருவல்லவாழுறையும்
கோனாரையடியேனடிகூடுவதென்றுகொலோ. (௧)

என்றுகொல்தோழிமீர்காளெம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ
பொன்திகழ்புன்னைமகிழ்புதுமாதவிமீதணவித்
தென்றன்மணங்கமழுந்திருவல்லவாழ்நகருள்
நின்றபிரானடிநீறடியோங்கொண்டுசூடுவதே, (௨)

சூடுமலர்க்குழலீர்துயராட்டியேனைமெலியப்
பாடுநல்வேதவொலிபரவைத்திரைபோல்முழங்க
மாடுயர்ந்தோமப்புகைகமழுந்தண்டிருவல்லவாழ்
நீடுறைகின்றபிரான்கழல்காண்டுங்கொல்நிச்சலுமே, (௩)

நிச்சலுந்தோழிமீர்காளெம்மைநீர்நலிந்தென்செய்தீரோ
பச்சிலைநீள்கமுகும்பலவுந்தெங்கும்வாழைகளும்
மச்சணிமாடங்கள்மீதணவுந்தண்டிருவல்லவாழ்
நச்சரவினணைமேல்நம்பிரானதுநன்னலமே (௪)

நன்னலத்தோழிமீர்காள்நல்லவந்தணர்வேள்விப்புகை
மைந்நலங்கொண்டுயர்விண்மறைக்குந்தண்டிருவல்லவாழ்
கன்னலங்கட்டிதன்னைக்கனியையின்னமுதந்தன்னை
என்னலங்கொள்சுடரையென்றுகொல்கண்கள்காண்பதுவே, (௫)

காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோவினையேன்கனிவாய்மடவீர்
பாண்குரல்வண்டினொடுபசுந்தென்றலுமாகியெங்குஞ்
சேண்சினையோங்குமரச்செழுங்கானற்றிருவல்லவாழ்
மாண்குறட்கோலப்பிரான்மலர்த்தாமரைப்பாதங்களே. (௬)

பாதங்கள்மேலணிபூந்தொழக்கூடுங்கொல்பாவைநல்லீர்
ஓதநெடுந்தடத்துள்ளுயர்தாமரைசெங்கழுநீர்
மாதர்கள்வாள்முகமுங்கண்ணுமேந்துந்திருவல்லவாழ்
நாதனிஞ்ஞாலமுண்டநம்பிரான்றன்னைநாடொறுமே, (எ)

நாடொறும்வீடின்றியேதொழக்கூடுங்கொல்நன்னுதலீர்
ஆடுறுதீங்கரும்பும்விளைசெந்நெலுமாகியெங்கும்
மாடுறுபூந்தடஞ்சேர்வயல்சூழ்தண்டிருவல்லவாழ்
நீடுறைகின்றபிரானிலங்காவியநீள்கழலே. (அ)

கழல்வளைபூரிப்பயாங்கண்டுகைதொழக்கூடுங்கொலோ
குழலென்னயாழுமென்னக்குளிர்சோலையுள்தேனருந்தி
மழலைவரிவண்டுகளிசைபாடுந்திருவல்லவாழ்
சுழலின்மலிசக்கரப்பெருமானதுதொல்லருளே (கூ)

தொல்லருள்நல்வினையாற்சொல்லக்கூடுங்கொல்தோழிமீர்காள்
தொல்லருண்மண்ணும்விண்ணுந்தொழநின்றதிருநகரம்
நல்லருளாயிரவர்நலனேந்துந்திருவல்லவாழ்
நல்லருள்நம்பெருமான்நாராயணன்நாமங்களே, (௰)

நாமங்களாயிரமுமுடையநம்பெருமானடிமேற்
சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்தெரிந்துரைத்த
நாமங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்துந்திருவல்லவாழ்
சேமங்கொள்தென்னகர்மேற்செப்புவார்சிறந்தார்பிறந்தே (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-சகூ-க்கு-பாசுரம்-ருசக

௰ · வது · பிறந்த

அர்ச்சாவதாரத்தில் பலஸித்தியாகாமையாலே அவதாரங்களில்ப்ரவேசித்து குணாநுபவத்தில் மனஸை திருஸ்யம் வாராமற் செய்யவேண்டுமென்று எம்பெருமானை ப்ரார்த்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்,

ஆசிரியத்துறைவிருத்தம்-பண்-காந்தாரம்-தாளம்-எழொத்து

பிறந்தவாறும்வளர்ந்தவாறும்பெரியபாரதங்கைசெய்தவர்க்குத்
திறங்கள்காட்டியிட்டுச்செய்துபோனமாயங்களும்

நிறந்னூடுபுக்கெனதாவியைநின்றுநின்றுருக்கியுண்கின்றவிச்
சிறந்தவாண்சுடரேயுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே (க)

வதுவைவார்த்தையுளேறுபாய்ந்ததும்மாயமாவினைவாய்பிளந்ததும்
மதுவைவார்குழலார்குரவைபிணைந்தகுழகும்மதுவிது
உதுவென்னலாவனவல்லவென்னையுன்செய்கைநைவிக்கும்
முதுவையமுதல்வாவுன்னையென்றுதலைப்பெய்வனே (உ)

பெய்யும்பூங்குழற்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும் பேர்த்தோர்சாடி
செய்யாதவொன்றுற்செய்தநின்சிறுச்சேவகமும் [றச்
நெய்யுண்வார்த்தையுளன்னைகோல்கொள்ள நீயன்றுமனாக் கண்கள்நீர்ம
ல்காப் பையவேநிலையும்வந்தென்னெஞ்சையுருக்குகளே (ங)

கள்ளவேடத்தைக்கொண்டுபோய்ப்புரம்புக்கவாறுங்கலந்தசுரரை
உள்ளம்பேதம்செய்திட்டு யிருண்டவுபாயங்களும்
வெள்ளநீர்ச்சடையானும்நின்னிடைவேறலாமைவிளக்கநின்றதும்
உள்ளமுள்குடைந்தென்னுயிரையுருக்கியுண்ணுமே (ச)

உண்ணவானவர்க்கோனுக்காயரொருப்படுத்தவடிசிலுண்டதும்
வண்ணமால்வரையெடுத்துமழைகாத்ததும்
மண்ணைமுன்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்துமணந்தமாயங்களும்
எண்ணுந்தோறுமென்னெஞ்செரிவாய்மெழுகொக்குநின்றே (ரு)

நின்றவாறுமிருந்தவாறுங்கிடந்தவாறும்நினைப்பரியன்
ஒன்றலாவுருவாயருவாய்நின்மாயங்கள்நின்று
நின்றுநின்றுநினைக்கின்றேனுன்னையெங்ஙனம்நினைகிற்பன்பாவியேற்
கொன்றுநன்குரையாயுலகமுண்டவொண்சுடரே (சு)

ஒண்சுடரோடிருளுமாய்நின்றவாறுமுண்மையோடின்மையாய் வந்தென்
கண்கொளாவகைநீகரந்தென்னைச்செய்கின்றன
எண்கொள்சிந்தையுள்நைகின்றேனென்கரியமாணிக்கமே யென்கண்கட்
திண்கொள்ளவொருநாளருளாயுன்றிருவுருவே [குத்

திருவுருவுகிடந்தவாறுங்கொப்பூழ்ச்செந்தாமரைமேற்றிசைமுகன்
கருவுள்வீற்றிருந்துபடைத்திட்டகருமங்களும்
பொருவிலுன்றனிநாயகமவைகேட்குந்தோறுமென் னெஞ்சநின்றன
கருவிசோருங்கண்ணீரென்செய்கேனடியேனே (அ)

அடிமைமூன்றையிரந்தவாறுமங்கேநின்றுசூழ்கடலும்மண்ணும் விண்ணும்
முடியவீரடியால்முடித்துக்கொண்டமுக்கியமும்
நொடியமாறவைகேட்குந்தோறு மென்னெஞ்சம்நின்றனக்கே கரைந்துகு
கொடியவல்வினையேனுன்னையென்றுகொல் கூடுவதே [

கூடிநீரைக்கடைந்தவாறுமமுதந்தேவருண்ணவசுரரை
வீடும்வண்ணங்களேசெய்துபோனவித்தகமும்
ஊடுபுக்கெனதாவியையுருக்கியுண்டிடுகின்றநின்றன்னை
நாடும்வண்ணஞ்சொல்லாய்நச்சுநாகணையானே. (௰)

நாகணைமிசைநம்பிரான்சரணேசரண்நமக்கென்றுநாடொறும்
ஏகசிந்தையனாய்க்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்
ஆகநூற்றவந்தாதியாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்
மாகவைகுந்தத்துமகிழ்வெய்துவர்வைகலுமே (௧௧)

ஐந்தாம்பத்து முற்றிற்று
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

(०)

ஆக-பத்து-௫-ல்-திருவாய்மொழி-௫௰-க்கு-பாசுரம்-௫௫௨.

(*)

ஆறாம்பத்து.

௧-வது கைவல்.

அவதாரங்களாலும் இஷ்டஸித்தியில்லாமற்பின்னையும்
அர்ச்சாவதாரங்களிலே இரங்கி திருவண்வண்டூர் ஸ்வாமிவிஷயமாகப்
பக்ஷிகளைத் தூதுவிட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை-பண்-கட்டராகம்-தாளம்-ஏழொத்து

வைகல்பூங்கழிவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள்
செய்கொள்செந்நெலுயர்திருவண்வண்டூருறையுங்
கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு
கைகள்கூப்பிச்சொல்லீர்வினையாட்டியேன்காதன்மையே (௧)

காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயுங்கருநாராய்
வேதவேள்வியொலிமுழங்குந்தண்திருவண்வண்டூர்
நாதன்ஞாலமெல்லாமுண்டநம்பெருமானைக்கண்டு
பாதங்கைதொழுதுபணிமீரடியேன்றிறமே (௨)

திறங்களாகியெங்குஞ்செய்களூடுழல்புள்ளினங்காள்
சிறந்தசெல்வம்மல்குதிருவண்வண்டூருறையும்
கறங்குசக்கரக்கைக்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்
டிறங்கிநீர்தொழுதுபணியீரடியேனிடரே (௩)

இடரில்போகம்மூழ்கியிணைந்தாடுமமடவன்னங்காள்
விடலில்வேதவொலிமுழக்கார்தண்டிருவண்வண்டூர்க்
கடல்மேனிப்பிரான்கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்
டுடலம்நைந்தொருத்தியுருகுமென்றுணர்த்துமினே (௪)

உணர்த்தலூடலுணர்ந்துடன்மேயும்மடவன்னங்காள்
திணர்த்தவண்டல்கள்மேற்சங்குசேருந்திருவண்வண்டூர்
புணர்த்தபூந்தண்டுழாய்முடிநம்பெருமானைக்கண்டு
புணர்த்தகையினராயடியேனுக்கும்போற்றுமினே (௫)

போற்றியானிரந்தேன்புன்னைமேலுறைபூங்குயில்காள்
சேற்றில்வாளைதுள்ளுந்திருவண்வண்டூருறையு
மாற்றலாழியங்கையமரர்பெருமானைக்கண்டு
மாற்றங்கொண்டருளீர்மையல்தீர்வதொருவண்ணமே (௬)

ஒருவண்ணஞ்சென்றுபுக்கெனக்கொன்றுரையொண்கிளியே
செருவொண்பூம்பொழில்சூழ்செக்கர்வேலைத்திருவண்வண்டூர்
கருவண்ணஞ்செய்யவாய்செய்யகண்செய்யகைசெய்யகால
செருவொண்சக்கரஞ்சங்கடையாளந்திருந்தக்கண்டே (௭)

திருந்தக்கண்டெனக்கொன்றுரையாயொண்சிறுபூவாய்
செருந்திஞாழல்மகிழ்புன்னைசூழ்தண்டிருவண்வண்டூர்ப்
பெருந்தண்டாமரைக்கட்பெருநீண்முடிநாற்றடந்தோட்
கருந்திண்மாமுகில்போற்றிருமேனியடிகளையே (௮)

அடிகள்கைதொழுதலர்மேலசையுமன்னங்காள்
விடிவைசங்கொலிக்குந்திருவண்வண்டூருறையுங்
கடியமாயன்றன்னைக்கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு
கொடியவல்வினையேன்றிறங்கூறுமின்வேறுகொண்டே (௯)

வேறுகொண்டும்மையானிரந்தேன்வெறிவண்டினங்காள்
தேறுநீர்ப்பம்பைவடபாலைத்திருவண்வண்டூர்
மாறில்போரரக்கன்மதிணீறெழச்செற்றுகந்த
வேறுசேவகனார்க்கென்னையுமுளளென்மின்களே (௰)

மின்கொள்சேர்புரிநூற்குறளாயகல்ஞாலங்கொண்ட
வன்கள்வனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
பண்கொளாயிரத்துள்ளிவைபத்துந்திருவண்வண்டூர்க்கு
இன்கொள்பாடவல்லார்மதனர்மின்னிடையவர்க்கே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௫௧-க்கு-பாசுரம்-௫௬௧.

௨-வது. மின்னிடை.

நாதிகோக்தியால் ஸர்வேச்வரன் விளம்பித்து வருகையாலே யுமக்குவேண்டின ஸ்திரீகளிருக்க இங்கேவரவேண்டாமென்று ப்ரணய கலகத்தாலே திரஸ்காரம்பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராசிரியத்துறை-பண்-சீகாமரம்-தாளம்-ஏழொத்து,

மின்னிடைமடவார்கள்நின்னருள்சூடுவார்முன்புநானஃதஞ்சுவன்
மன்னுடையிலங்கையரண்காய்ந்தமாயவனே
உன்னுடையசுண்டாயம்நானறிவனினியது கொண்டுசெய்வதென்
என்னுடையபந்துங்கழலுந்தந்துபோகுநம்பீ (௧)

போகுநம்பீயுன்றாமரைபுரைகண்ணிணையுஞ்செய்வாய்முறுவலும்
ஆகுலங்கள்செய்யவழிதற்கேநோற்றோமேயாம்
தோகைமாமயிலார்கள்நின்னருள்சூடுவார்செவியோசைவைத்தெழ
ஆகள்போகவிட்டுக்குழலூதுபோயிருந்தே, (௨)

போயிருந்துநின்புள்ளுவமறியாதவர்க்குரைநம்பீநின்செய்ய
வாயிருங்கனியுங்கண்களும்விபரீதமிந்நாள்
வேயிருந்தடந்தோளினாரித்திருவருள்பெருவாரெவர்கொலிம்
மாயிருங்கடலைக்கடைந்தபெருமானாலே. (௩)

ஆலினீளிலையேழுலகமுண்டன்றுநீகிடந்தாயுன்மாயங்கள்
மேலைவானவருமறியாரினியெம்பரமே
வேலினேர்தடங்கண்ணினார்விளையாடுசூழலைச்சூழவேநின்று
காலிமேய்க்கவல்லாயெம்மைநீகழறேலே (௪)

கழறேல்நம்பியுன்கைதவம்மண்ணும்விண்ணுநன்கறியுந்திண்சக்கர
நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவன்யான்
மழறுதேன்மொழியார்கள்நின்னருள்சூடுவார்மனம்வாடிநிற்கவெம்
குழறுபூவையொடுங்கிளியோடுங்குழகேலே, (௫)

குழகியெங்கள்குழமணங்கொண்டு கோயின்மைசெய்துகன்மமொன்றில்
பழகியாமிருப்போம்பரமேயித்திருவருள்கள் [லை
அழகியாரிவ்வுலகுமூன்றுக்குந்தேவிமைதகுவார்பலருளர்
கழகமேறேனம்பியுனக்குமிளைதேகன்மமே. (௬)

கன்மமன்றெங்கள்கையிற்பாவைபறிப்பதுகடல்ஞாலமுண்டிட்ட
நின்மலாநெடியாயுனக்கேலும்பிழைபிழையே
வன்மமேசொல்லியெம்மைநீவிளையாடுதியதுகேட்கில்
என்னைமார்தம்மபாவமென்னொடொருநான்றுதடிபிணக்கே, (௭)

பிணக்கிப்பாவையும்யாவரும்பிழையாமற்பேதித்தும்பேதியாததோர்
கணக்கில்கீர்த்திவெள்ளக்கதிர்ஞானமூர்த்தியினாய் [தோழமை
இணக்கியெம்மையெந்தோழிமார்விளையாடப் போதுமினென்னப்போந்
துணக்கிநீவளைத்தாலென்சொல்லாருகவாதவரே (௮)

உகவையால்நெஞ்சமுள்ளுருகியுன்றாமரைத்தடங்கண்விழிகளின்
அகவலைப்படுப்பானழித்தாயுன்றிருவடியால்
தகவுசெய்திலையெங்கள்சிற்றிலும்யாமடுசிறுசோறுங்கண்டுநின்
முகவொளிதிகழமுறுவல்செய்துநின்றிலையே, (௯)

நின்றிலங்குமுடியினாயிருபத்தோர்காலரசுகளைகட்ட
வென்றுநீள்மழுவாவியன்ஞாலமுன்படைத்தாய்
இன்றிவ்வாயர்குலத்தைவீடுய்யத்தோன்றியகருமாணிக்கச்சுடர்
நின்றனால்நலிவேபடுவோமென்றுமாச்சியோமே (௰)

ஆச்சியாகியவன்னையாலன்றுவெண்ணெய்வார்த்தையுள்
சீற்றமுண்டழுகூத்தவப்பனைநன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்
ஏத்தியதமிழ்மாலையாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்திசையோடும்
நாத்தன்னால்நவிலவுரைப்பார்க்கில்லைநல்குரவே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆ-ம்திருவாய்மொழி-௬௨-க்கு-பாசுரம்-௫௭௪.

௩ - வது. நல்குரவும்.

ப்ரணயகலஹத்தில் விருத்தமாயிருக்கிறதம்மை வசீகரிக்கின்ற விருத்த விபூதிகனென ஸர்வேச்வரன் கைக்கொண்டதை யருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-விருத்தம்-பண்-நட்டராகம்-தாளம்-நடையொத்து

நல்குரவுஞ்செல்வமுநரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்
வெல்பகையும்நட்பும்விடமுமமுதமுமாய்ப்
பல்வகையும்பரந்தபெருமானென்னையாள்வானைச்
செல்வம்மல்குகுடித்திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. (௧)

ஆரென்னையாராய்வாரன்னையருந்தோழியரும்
நீரென்னேயென்னாதேநீளிரவுந்துஞ்சுவரால்
காரன்னமேனிநங்கண்ணனும்வாரானாற்
பேரென்னைமாயாதால்வல்வினையேன்பின்னின்றேன், (ரு)

பின்னின்றகாதல்நோய்நெஞ்சம்பெரிதடுமால்
முன்னின்றிராவூழிகண்புதையமூடித்தால்
மன்னின்றசக்கரத்தெம்மாயவனும்வாரானால்
இன்னின்றநீளாவிகாப்பாராரிவ்விடத்தே. (சு)

காப்பாராரிவ்விடத்துக்கங்கிருளினுண்டுளியாய்ச்
சேட்பாலதூழியாய்ச்செல்கின்றகங்குல்வாய்த்
தூப்பாலவெண்சங்குசக்கரத்தன்றோன்றானால்
தீப்பாலவல்வினையேன்றெய்வங்காளென்செய்கேனோ (எ)

தெய்வங்காளென்செய்கேனோரிரவேழூழியாய்
மெய்வந்துநின்றெனதாவிமெலிவிக்குங்
கைவந்தசக்கரத்தென்கண்ணனும்வாரானால்
தைவந்ததண்டென்றல்வெஞ்சுடரிற்றானடுமே. (அ)

வெஞ்சுடரிற்றானடுமால்வீங்கிருளினுண்டுளியால்
அஞ்சுடரவெய்யோனணிநெடுந்தேர்தோன்றாதால்
செஞ்சுடர்த்தாமரைக்கட்செல்வனும்வாரானால்
நெஞ்சிடர்தீர்ப்பாரினியார்நின்றுருகுகின்றேனே, (கூ)

நின்றுருகுகின்றேனேபோலநெடுவானஞ்
சென்றுருகிநுண்டுளியாய்ச்சொல்கின்றகங்குல்வாய்
அன்றொருகால்வையமளந்தபிரான்வாரானென்று
ஒன்றொருகாற்சொல்லாதுலகோவுறங்குமே, (ய)

உறங்குவான்போல்யோகுசெய்தபெருமானைச்
சிறந்தபொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதியாயிரத்துளிப்பத்தால்
இறந்துபோய்வைகுந்தஞ்சேராவாறெங்ஙனேயோ, (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-சசு-க்கு-பாசுரம்-சஅக.

ரு - வது. எங்ஙனே.

அதன்பின் ஸூர்யோதயமாய் திருக்குறுங்குடிநம்பி பகவான்ப்ரத்யக்ஷமாகாநிற்க தத்ப்ரவணரான ஆழ்வாரைப்பார்த்து தாய்விலக்கியும் அவனிடத்தில் தன்மனது லக்கினமாயிருக்கிறது நீ கோபிக்கவேண்டாமென்றருளிச்செய்கிறார்,

அறுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-கைசிகம்-தாளம்-ஏழொத்து,

எங்ஙனேயோவன்னைமீர்காளென்னைமுனிவதுநீர்
நங்கள்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
சங்கினோடுநேமியோடுந்தாமரைக்கண்களோடுஞ்
செங்கனிவாயொன்றினோடுஞ்செல்கின்றதென்னெஞ்சமே, (௧)

என்னெஞ்சினால்நோக்கிக்காணீரென்னைமுனியாதே
தென்னஞ்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
மின்னுநூலுங்குண்டலமும்மார்பிற்றிருமறுவும்
மன்னுபூணும்நான்குதோளும்வந்தெங்குநின்றிடுமே. (௨)

நின்றிடுந்திசைக்குமையுமென்றன்னையருமுனிதிர்
குன்றமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
வென்றிவில்லுந்தண்டும்வாளுஞ்சக்கரமுஞ்சங்கமும்
நின்றுதோன்றிக்கண்ணுள்நீங்காநெஞ்சுள்ளும்நீங்காவே. (௩)

நீங்கநில்லாக்கண்ணநீர்களென்றன்னையருமுனிதிர்
தேன்கொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
பூந்தண்மாலைத்தண்டுழாயும்பொன்முடியும்வடிவும்
பாங்குதோன்றும்பட்டுநாணும்பாவியேன்பக்கத்தவே, (௪)

பக்கம்நோக்கிநிற்குமையுமென்றன்னையருமுனிதிர்
தக்ககீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
தொக்கசோதித்தொண்டைவாயும்நீண்டபுருவங்களும்
தக்கதாமரைக்கண்ணும்பாவியேனுயிரின்மேலனவே (௫)

மேலும்வன்பழிநங்குடிக்கிவளென்றன்னைகாணகொண்டான்
சோலைசூழ்தண்டிருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
கோலநீள்கொடிமூக்குந்தாமரைக்கண்ணுங்கனிவாயும்
நீலமேனியும்நான்குதோளுமென்னெஞ்சம்நிறைந்தனவே, (௬)

நிறைந்தவன்பழிக்குடிக்கிவளென்றன்னைகாணக்கொடாள்
சிறந்தகீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
நிறைந்தசோதிவெள்ளஞ்சூழ்ந்தநீண்டபொன்மேனியோடும்
நிறைந்தென்னுள்ளேநின்றொழிந்தான்நேமியங்கையுளதே (௭)

கையுள்நன்முகம்வைக்குமையுமென்றன்னையரும்முனிதிர்
மைகொள்மாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலுஞ்சிற்றிடையும்வடிவும்
மெய்கொள்நீள்குழல்தாழ்ந்ததோள்களும்பாவியேன்முன்னிற்குமே, (

முன்னின்றாயென்றுதோழிமார்களுமன்னையரும்முனிதிர்
மன்னுமாடத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
சென்னிநீண்முடியாதியாயவுலப்பில்பணிகலத்தென்
கன்னல்பாலமுதாகிவந்தென்னெஞ்சங்கழியானே (௯)

கழியமிக்கதோர்காதலளிவளென்றன்னைகாணக்கொடாள்
வழுவில்கீர்த்தித்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநான்கண்டபின்
குழுமித்தேவர்குழாங்கள்கைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே
எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழுமார்க்குமறிவரிதே. (௰)

அறிவரியபிரானையாழியங்கையனையேயலற்றி
நறியநன்மலர்நாடிநன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
குறிகொளாயிரத்துளிவைபத்துந்திருக்குறுங்குடியதன்மேல்
அறியக்கற்றுவல்லார்வைட்டிணவராழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௫௰-க்கு-பாசுரம்-௫௱௭

௬ — வது. கடல்ஞாலம்.

பாவனாப்ரகர்ஷம் போகையால் மிகவும் ஆர்த்தியையடைந்து கோபிகைகள் கிருஷ்ணலீலைகளை யனுபவித்தாற்போல் பகவத்லீலைகளை யனுசரித்துத் தரித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

அறுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-சீகாமரம் — தாளம்-ஏழொத்து

கடல்ஞாலஞ்செய்தேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலமாவேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலங்கொண்டேனும்யானேயென்னும்
கடல்ஞாலங்கீண்டேனும்யானேயென்னும்

கடல்ஞாலமுண்டேனும்யானேயென்னுங்
கடல்ஞாலத்தீசன்வந்தேறக்கொலோ
கடல்ஞாலத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
கடல்ஞாலத்தென்மகள்கற்கின்றவே (௧)

கற்குங்கல்விக்கெல்லையிலனேயென்னுங்
கற்குங்கல்வியாவேனும்யானேயென்னுங்
கற்குங்கல்விசெய்வேனும்யானேயென்னுங்
கற்குங்கல்விதீர்ப்பேனும்யானேயென்னுங்
கற்குங்கல்விச்சாரமும்யானேயென்னுங்
கற்குங்கல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ
கற்குங்கல்வியீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
கற்குங்கல்வியென்மகள்காண்கின்றவே (௨)

காண்கின்றநிலமெல்லாம்யானேயென்னுங்
காண்கின்றவிசும்பெல்லாம்யானேயென்னுங்
காண்கின்றவெந்தீயெல்லாம்யானேயென்னுங்
காண்கின்றவிக்காற்றெல்லாம்யானேயென்னுங்
காண்கின்றகடலெல்லாம்யானேயென்னுங்
காண்கின்றகடல்வண்ணனேறக்கொலோ
காண்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
காண்கின்றவென்காரிகைசெய்கின்றவே (௩)

செய்கின்றகிதியெல்லாம்யானேயென்னுஞ்
செய்வானின்றனகளும்யானேயென்னுஞ்
செய்துமுன்னிறந்தவும்யானேயென்னுஞ்
செய்கைப்பயனுண்பேனும்யானேயென்னுஞ்
செய்வார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னுஞ்
செய்யகமலக்கண்ணனேறக்கொலோ
செய்யவுலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
செய்யகனிவாயிளமான்திறத்தே (௪)

திறம்பாமல்மண்காக்கின்றேன்யானேயென்னுந்
திறம்பாமல்மலையெடுத்தேனேயென்னுந்
திறம்பாமலசுரரைக்கொன்றேனேயென்னுந்
திறங்காட்டியன்றைவரைக்காத்தேனேயென்னுந்
திறம்பாமற்கடல்கடைந்தேனேயென்னுந்
திறம்பாதகடல்வண்ணனேறக்கொலோ
திறம்பாதவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
திறம்பாதென்றிருமகளெய்தினவே (௫)

இனவேய்மலையேந்தினேன்யானேயென்னும்
இனவேறுகள்செற்றேனும்யானேயென்னும்
இனவான்கன்றுமேய்த்தேனும்யானேயென்னும்
இனவாநிரைகாத்தேனும்யானேயென்னும்
இனவாயர்தலைவனும்யானேயென்னும்
இனத்தேவர்தலைவன்வந்தேறக்கொலோ
இனவேற்கணல்லீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
இனவேற்கண்ணியென்மகளுற்றனவே (௬)

உற்றார்களெனக்கில்லையாருமென்னும்
உற்றார்களெனக்கிங்கெல்லாருமென்னும்
உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
உற்றார்களையழிப்பேனும்யானேயென்னும்
உற்றார்களுக்குற்றேனும்யானேயென்னும்
உற்றாரிலிமாயன்வந்தேறக்கொலோ
உற்றீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேன்யான்
உற்றென்னுடைப்பேதையுரைக்கின்றவே (௭)

உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றதிசைமுகன்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றவமரரும்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றவமரர்கோன்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றமுனிவரும்யானேயென்னும்
உரைக்கின்றமுகில்வண்ணனேறக்கொலோ
உரைக்கின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
உரைக்கின்றவென்கோமளவொண்கொடிக்கே. (௮)

கொடியவினையாதுமிலனேயென்னும்
கொடியவினையாவேனும்யானேயென்னும்
கொடியவினைசெய்வேனும்யானேயென்னும்
கொடியவினைதீர்ப்பேனும்யானேயென்னும்
கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென்னும்
கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ
கொடியவுலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேன்
கொடியேன்கொடியென்மகள்கோலங்களே (௯)

கோலங்கொள்சுவர்க்கமும்யானேயென்னும்
கோலமில்நரகமும்யானேயென்னும்

கோள்நிகழ்மோக்கமும்யானேயென்னுங்
கோலங்கொளுயிர்களும்யானேயென்னுங்
கோலங்கொள்தனிமுதல்யானேயென்னுங்
கோலங்கொள்முகில்வண்ணனேறக்கொலோ
கோலங்கொளுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேன்
கோலந்திகழ்கோதையென்கூந்தலுக்கே (௰)

கூந்தல்மலர்மங்கைக்குமண்மடந்தைக்குங்
குலவாயர்கொழுந்துக்குக்கேள்வன்றன்னை
வாய்ந்தவழுதிவளநாடன்மன்னு
குருகூர்ச்சடகோன்குற்றேவல்செய்து
ஆய்ந்ததமிழ்மாலையாயிரத்து
ளிவையுமோர்பத்தும்வல்லாருலகில்
எய்ந்தபெருஞ்செல்வத்தராய்த்திருமா
லடியார்களைப்பூசிக்கநோற்றார்களே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௪௬-க்கு-பாசுரம்-௫௱௮.

௭-வது. நோற்ற.

அந்த அநுகாரவஸ்தைபோய் உன்னைவிட்டிருக்கமாட்டேன் உன்திருவடிகளேயெனக்குபாயமென்று வானமாமலைப் பெருமாளிடத்தி ப்ரபத்திபண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியத்துறை-பண்-சீகாமரம்-தாளம்-ஏழொத்து

நோற்றநோன்பிலேன்நுண்ணறிவிலேனாகிலுமினியுன்னைவிட்டொன்றும்
ஆற்றகிற்கின்றிலேனரவினணையம்மானே
சேற்றிற்றாமரைசெந்நெலூடுமலர்சிரீவரமங்கலநகர்
வீற்றிருந்தவெந்தாயுனக்குமிகையல்லேனங்கே (௧)

அங்குற்றேனல்லேனிங்குற்றேனல்லேனுன்னைக்காணுமாவாவில்வீழ்ந்து
எங்குற்றேனுமல்லேனிலங்கைசெற்றவம்மானே [நான்
திங்கள்சேர்மணிமாடநீடுசிரீவரமங்கலநகருறை
சங்குசக்கரத்தாய்தமியேனுக்கருளாயே (௨)

கருடப்புட்கொடிசக்கரப்படைவானநாடவெங்கார்முகில்வண்ணா
பொருளல்லாதவென்னைப்பொருளாக்கியடிமைகொண்டாய்

தெருள்கொள்நான்மறைவல்லர்மலர்வாழ்சிரீவரமங்கலநகர்க்கு
அருள்செய்தங்கிருந்தாயறியேனொருகைம்மாறே (௩)

மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காயன்றுமாயப்போர்பண்ணி
நீறுசெய்தவெந்தாய்நிலங்கீண்டவம்மானே
தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியராய்ச்சிரீவரமங்கலநகர்
ஏறிவீற்றிருந்தாயுன்னையெங்கெய்தக்கூவுவனே. (௪)

எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கெவ்வதெவ்வத்துளாயுமாய்நின்று
கைதவங்கள்செய்யுங்கருமேனியம்மானே
செய்தவேள்வியர்வையத்தேவரறாச்சிரீவரமங்கலநகர்
கைதொழவிருந்தாயதுநானுங்கண்டேனே (௫)

ஏனமாய்நிலங்கீண்டவென்னப்பனேகண்ணா வென்றுமென்னையாளுடை
வானநாயகனேமணிமாணிக்கச்சுடரே
தேனமாம்பொழிற்றண்சிரீவரமங்கலத்தவர்கைதொழவுறை
வானமாமலையேயடியேன் றொழவந்தருளே, (௬)

வந்தருளியென்னெஞ்சிடங்கொண்டவானவர்கொழுந்தேயுலகுக்கோர்
முந்தைத்தாய்தந்தையேமுழுவேழுலகுமுண்டாய்
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியராய்ச்சிரீவரமங்கலநகர்
அந்தமில்புகழாயடியேனையகற்றேலே (௭)

அகற்றநீவைத்தமாயவல்லைம்புலன்களாமவைநன்கறிந்தனன்
அகற்றியென்னையும்நீயருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய்
பகற்கதிர்மணிமாடநீடுசிரீவரமங்கைவாணனேயென்றும்
புகற்கரியவெந்தாய்புள்ளின்வாய்பிளந்தானே, (௮)

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்மருதிடைபோயினாயெருதேழடர்த்தவென்
கள்ளமாயவனேகருமாணிக்கச்சுடரே
தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார்மலிதண்சிரீவரமங்கை
உள்ளிருந்தவெந்தாயருளாயுய்யுமாறெனக்கே. (௯)

ஆறெனக்குநின்பாதமேசரணாகத்தந்தொழிந்தாயுனக்கோர்கைம்
மாறுநானொன்றிலேனெனதாவியுமுனதே
சேருகொள்கரும்பும்பெருஞ்செந்நெலும்மலிதண்சிரீவரமங்கை
நாறுபூந்தண்டுழாய்முடியாய்த்தெய்வநாயகனே, (௰)

தெய்வநாயகன்நாரணன்றிருவிக்கிரமனடியிணைமிசைக்
கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்

செய்தவாயிரத்துளிவைதண்சிரீவரமங்கைமேயபத்துடன்
வைகல்பாடவல்லார்வானோர்க்காராவமுதே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௪௭-க்கு-பாசுரம்-௫௨௬,

௮-வது. ஆராவமுதே.

(௫)(௮)

பலவிந்தியாகாமையால்ஆராவமுதாழ்வாரிடத்தில் * ஆக்ருந்தனம்பண்ணிப்ரபத்திபண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்,

அறுசீராசிரியவிருத்தம்பண்-காந்தாரம்-தாளம்-ஏழொத்து

ஆராவமுதேயடியேனுடலம்நின்பாலன்பாயே
நீராயலைந்துகரையவுருக்குகின்றநெடுமாலே
சீரார்செந்நெற்கவரிவீசுஞ்செழுநீர்த்திருக்குடந்தை
ஏரார்கோலந்திகழக்கிடந்தாய்கண்டேனெம்மானே. (௧)

எம்மானேயென்வெள்ளைமூர்த்தியென்னையாள்வானே
எம்மாவுருவும்வேண்டுமாற்றாலாவாயெழிலேறே
செம்மாகமலஞ்செழுநீர்மிசைகண்மலருந்திருக்குடந்தை
அம்மாமலர்க்கண்வளர்கின்றானேயென்னான்செய்கேனே (௨)

என்னான்செய்கேன்யாரேகளைகணென்னையென்செய்கின்றாய்
உன்னாலல்லால்யாவராலுமொன்றுங்குறைவேண்டேன்
கன்னார்மதிள்சூழ்குடந்தைக்கிடந்தாயடியேனருவாணாள்
சென்னாளெந்நாளந்நாளுன்றாள்பிடித்தேசெலக்காணே (௩)

செலக்காண்கிற்பார்காணுமளவுஞ்செல்லுங்கீர்த்தியாய்
உலப்பிலானேயெல்லாவுலகுமுடையவொருமூர்த்தி
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாயுன்னைக்காண்பான்நான்
அலப்பாயாகாசத்தைநோக்கியழுவன்றொழுவனே, (௪)

அழுவன்றொழுவனாடிக்காண்பன்பாடியலற்றுவன்
தழுவல்வினையாற்பக்கம்நோக்கிநாணிக்கவிழ்ந்திருப்பன்
செழுவொண்பழனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்செந்தாமரைக்கண்ணா
தொழுவனென்னையுன்றாள்சேரும்வகையேசூழ்கண்டாய், (௫)

* ஆக்ருந்தனம்-மனவருத்தம்,

கோயேழுப்பிறப்பிறப்புப்பிணியேயென்றிவையொழியக்
கூயேகொள்ளடியேனைக்கொடுவுலகங்காட்டேலே (௭)

காட்டிநீகரந்துமிழும்நிலநீர்திவிசும்புகால்
ஈட்டிநீவைத்தமைத்தவிமையோர்வாழ்தனிமுட்டைக்
கோட்டையினிற்கழித்தென்னையுன்கொழுஞ்சோதியுயரத்துக்
கூட்டரியதிருவடிகளெஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே (௮)

கூட்டுதிநின்குரைகழல்களிமையோருந்தொழாவகைசெய்து
ஆட்டுதிநீயரவணையாயடியேனுமஃதறிவன்
வேட்கையெல்லாம்விடுத்தென்னையுன்றிருவடியேசுமந்துழலக்
கூட்டரியதிருவடிக்கட்கூட்டினையான்கண்டேனே, (௯)

கண்டுகேட்டுற்றுமோந்துண்டுழலுமைங்கருவி
கண்டவின்பந்தெரிவரியவளவில்லாச்சிற்றின்பம்
ஒண்டொடியாள்திருமகளும்நீயுமேநிலாநிற்பக்
கண்டசதிர்கண்டொழிந்தேனடைந்தேனுன்றிருவடியே (௰)

திருவடியைநாரணனைக்கேசவனைப்பரஞ்சுடரைத்
திருவடிசேர்வதுகருதிச்செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன்
திருவடிமேலுரைத்ததமிழாயிரத்துளிப்பத்தும்
திருவடியேயடைவிக்குந்திருவடிசேர்ந்தொன்றுமினே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௩௯-க்கு-பாசுரம்-௪௨௯

௰-வது ஒன்றும்.

பின்னும் தேவதாந்த்ரபரரான சேதனரிடத்தில் க்ருபையாலே ஸ்ரீமந்நாராயணனே பரத்வமாகையாலே தேவதாந்த்ரத்தைவிட்டு ஜகத்காரணபூதனான ஸர்வேச்வரனையாஸ்ரீயுங்களென்றுபரோபதேசம்பண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்

அறுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-காட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து,

ஒன்றுந்தேவுமுலகுமுயிருமற்றும்யாதுமில்லா
அன்றுநான்முகன்றன்னொடுதேவருலகோடுயிர்படைத்தான்
குன்றம்போல்மணிமாடநீடுதிருக்குருகூரதனுள்
நின்றவாதிப்பிரான்நிற்கமற்றைத்தெய்வம்நாடுதிரே (௧)

ம

நாடிநீர்வணங்குந்தெய்வமுமும்மையுமுன்படைத்தான்
வீடில்சீர்ப்புகழாதிப்பிரானவன்மேவியுறைகோயில்
மாடமாளிகைசூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனைப்
பாடியாடிப்பரவிச்சென்மின்கள்பல்லுலகீர்பரந்தே (௨)

பரந்தெய்வமும்பல்லுலகும்படைத்தன்றுடனேவிழுங்கிக்
கரந்துமிழ்ந்துகடந்திடந்ததுகண்டுந்தெளியகில்லீர்
சிரங்களாலமரர்வணங்குந்திருக்குருகூரதனுட்
பரன்றிறமன்றிப்பல்லுலகீர் தெய்வம் மற்றில்லைப்பேசுமினே (௩)

பேசநின்றசிவனுக்கும்பிரமன்றனக்கும்பிறர்க்கும்
நாயகனவனேகபாலநன்மோக்கத்துக்கண்டுகொண்மின்
தேசமாமதிள்சூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனுள்
ஈசன்பாலோரவம்பறைதலென்னாவதிலிங்கியர்க்கே, (௪)

இலிங்கத்திட்டபுராணத்தீருஞ்சமணருஞ்சாக்கியரும்
வலிந்துவாதுசெய்வீர்களும்மற்றுநுந்தெய்வமுமாகிநின்றான்
மலிந்துசெந்நெல்கவரிவீசுந்திருக்குருகூரதனுள்
பொலிந்துநின்றபிரான்கண்டீரொன்றும்பொய்யில்லைப்போற்றுமினே. ()

போற்றிமற்றோர்தெய்வம்பேணப்புறத்திட்டும்மையின்னே
தேற்றிவைத்ததெல்லீரும்வீடுபெற்றாலுலகில்லையென்றே
சேற்றிற்செந்நெல்கமலமோங்குதிருக்குருகூரதனுள்
ஆற்றலல்லவன்மாயங்கண்டீரதறிந்தறிந்தோடுமினே (௬)

ஓடியோடிப்பலபிறப்பும்பிறந்துமற்றோர்தெய்வம்
பாடியாடிப்பணிந்துபல்படிகால்வழியேறிக்கண்டீர்
கூடிவானவரேத்தநின்றதிருக்குருகூரதனுள்
ஆடும்புட்கொடியாதிமூர்த்திக்கடிமைபுகுவதுவே, (௭)

புக்கடிமையினாற்றன்னைக்கண்டமார்க்கண்டேயனவனை
நக்கபிரானுமன்றுய்யக்கொண்டதுநாராயணனருளே
கொக்கலர்தடந்தாழைவேலித்திருக்குருகூரதனுள்
மிக்கவாதிப்பிரானிற்கமற்றைத்தெய்வம்விளம்புதிரே (௮)

விளம்புமாறுசமயமுமவையாகியும்மற்றுந்தன்பால்
அளந்துகாண்டற்கரியனாகியவாதிப்பிரானமரும்
வளங்கொள்தண்பணைசூழ்ந்தழகாயதிருக்குருகூரதனை
உளங்கொள்ஞானத்துவைம்மினும்மையுய்யக்கொண்டுபோகுறிலே, ()

உறுவதாவதெத்தேவுமெவ்வுலகங்களும்மற்றுந்தன்பால்
மறுவில்மூர்த்தியோடொத்தித்தனையும்நின்றவண்ணம்நிற்கவே
செறுவிற்செந்நெல்கரும்பொடோங்குதிருக்குருகூரதனுட்
குறியமாணுருவாகியநீள்குடக்கூத்தனுக்காட்செய்வதே, (௰)

ஆட்செய்தாழிப்பிரானைச்சேர்ந்தவன்வண்குருகூர்நகரான்
நாட்கமழ்மகிழ்மாலைமார்பினன்மாறன்சடகோபன்
வேட்கையாற்சொன்னபாடலாயிரத்துள்ளிப்பத்தும்வல்லார்
மீட்சியின்றிவைகுந்தமாநகர்மற்றதுகையதுவே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

நான்காம்பத்துமுற்றிற்று,

ஆக-பத்து-௪-ல்-திருவாய்மொழி-௪௰-க்கு-பாசுரம்-௪௪௨.

ஐந்தாம்பத்து

௧ - வது. கையார்.

பக்தியில்லாமல் பக்தன்போல்வஞ்சகோக்திகள்சொல்லிபாஹ்யவிஷயங்களிலேப்ரவணனான வெனக்கு ஸ்வானுபவத்தையுபகரித்தாரென்றுஉபகாரஸ்ம்ருதிபண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்,

கலித்துறை-பண்-குறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத்து.

கையார்சக்கரத்தென்கருமாணிக்கமேயென்றென்று
பொய்யேகைமைசொல்லிப்புறமேபுறமேயாடி
மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்விதிவாய்க்கின்றுகாப்பாரார்
ஐயோகண்ணபிரானறையோவினிப்போனாலே. (௧)

போனாய்மாமருதின்நடுவேயென்பொல்லாமணியே
தேனேயின்னமுதேயென்றென்றேசிலகூத்துச்சொல்லத்
தானேலெம்பெருமானவனென்னாகியொழிந்தான்
வானேமாநிலமேமற்றும்முற்றுமென்னுள்ளனவே, (௨)

உள்ளனமற்றுளவாய்ப்புறமேசிலமாயஞ்சொல்லி
வள்ளல்மணிவண்ணனேயென்றென்றேயுன்னையும்வஞ்சிக்குங்
கள்ளமனந்தவிர்ந்தேயுன்னைக்கண்டுகொண்டுய்ந்தொழிந்தேன்
வெள்ளத்தணைக்கிடந்தாயினியுன்னைவிட்டென்கொள்வனே. (௩)

என்கொள்வனுன்னைவிட்டென்னும்வாசகங்கள்சொல்லியும்
வன்கள்வனேன்மனத்தைவலித்துக்கண்ணநீர்கரந்து
நின்கண்ணெருங்கவைத்தெனதாவியைநீக்ககில்லேன்
என்கண்மலினமறுத்தென்னைக்கூவியருளாய்கண்ணனே; (௪)

கண்ணபிரானைவிண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதை
நண்ணியும்நண்ணகில்லேனடுவேயோருடம்பிலிட்டுத்
திண்ணமழுந்தக்கட்டிப்பலசெய்வினைவன்கயிற்றாற்
புண்ணைமறையவரிந்தென்னைப்போரவைத்தாய்புறமே, (௫)

புறமறக்கட்டிக்கொண்டிருவல்வினையார்குமைக்கும்
முறைமுறையாக்கைப்புகலொழியக்கண்டுகொண்டொழிந்தேன்
நிறமுடைநாற்றடந்தோள்செய்யவாய்ச்செய்யதாமரைக்கண்
அறமுயலாழியங்கைக்கருமேனியம்மான்றன்னையே. (௬)

அம்மானாழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானார்
எம்மாபாவியர்க்கும்விதிவாய்க்கின்றுவாய்க்குங்கண்டீர்
கைம்மாதுன்பொழித்தாயென்றுகைதலைபூசலிட்டே
மெய்ம்மாலாயொழிந்தேனெம்பிரானுமென்மேலானே. (௭)

மேலாத்தேவர்களும்நிலத்தேவரும்மேவித்தொழும்
மாலார்வந்தினநாளடியேன்மனத்தேமன்னினார்
சேலேய்கண்ணியரும்பெருஞ்செல்வமும்நன்மக்களும்
மேலாத்தாய்தந்தையுமவரேயினியாவாரே; (௮)

ஆவாரார்துணையென்றலைநீர்க்கடலுளழுந்தும்
நாவாய்போற்பிறவிக்கடலுள்நின்றுநான்றுளங்கத்
தேவார்கோலத்தொடுந்திருச்சக்கரஞ்சங்கினொடும்
ஆவாவென்றருள்செய்தடியேனொடுமானானே, (௯)

ஆனானாளுடையானென்றஃதேகொண்டுகந்துவந்து
தானேயின்னருள்செய்தென்னைமுற்றவுந்தானானான்
மீனாயாமையுமாய்நரசிங்கமுமாய்க்குறளாய்க்
கானாரேனமுமாய்க்கற்கியாமின்னங்கார்வண்ணனே. (௰)

கார்வண்ணன்கண்ணபிரான்கமலத்தடங்கண்ணன்றன்னை
ஏர்வளவொண்கழனிக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
சீர்வண்ணவொண்டமிழ்களிவையாயிரத்துளிப்பத்தும்
ஆர்வண்ணத்தாலுரைப்பாரடிக்கீழ்புகுவார்பொலிந்தே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௪௧-க்கு-பாசுரம்-௪௫௧

௨-வது பொலிக.

தம்முடையதேசத்தால் சிக்ஷிதராய்பகவத்பரரான சேதநரையும் தம்முடையப்ரபாவத்தைப்பார்க்கவந்த நித்யஸூரிகளையும் பார்த்து மங்களாசாஸநம்பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்,

அறுசீராசிரியவிருத்தம்-பண்-சீகாமரம்-தாளம்-இடையொத்து

பொலிகபொலிகபொலிகபோயிற்றுவல்லுயிர்ச்சாபம்
நலியும்நரகமும்நைந்தநமனுக்கிங்கியாதொன்றுமில்லைக்
கலியுங்கெடுங்கண்டுகொள்மின்கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல்
மலியப்புகுந்திசைபாடியாடியுழிதரக்கண்டோம். (௧)

கண்டோங்கண்டோங்கண்டோங்கண்ணுக்கினியனகண்டோம்
தொண்டீரெல்லீரும்வாரீர்தொழுதுதொழுதுநின்றார்த்தும்
வண்டார்தண்ணந்துழாயான்மாதவன்பூதங்கள்மண்மேல்
பண்டான்பாடிநின்றாடிப்பரந்துதிரிகின்றனவே. (௨)

திரியுங்கலியுகம்நீங்கித்தேவர்கள்தாமும்புகுந்து
பெரியகிதயுகம்பற்றிப்பேரின்பவெள்ளம்பெருகக்
கரியமுகில்வண்ணனெம்மான்கடல்வண்ணன்பூதங்கள்மண்மேல்
இரியப்புகுந்திசைபாடியெங்குமிடங்கொண்டனவே, (௩)

இடங்கொள்சமயத்தையெல்லாமெடுத்துக்களைவனபோலே
தடங்கடற்பள்ளிப்பெருமான்றன்னுடைப்பூதங்களேயாய்க்
கிடந்துமிருந்துமெழுந்துங்கீதம்பலபலபாடி
நடந்துபரந்துங்குனித்துநாடகஞ்செய்கின்றனவே, (௪)

செய்கின்றதென்கண்ணுக்கொன்றேயொக்கின்றதிவ்வுலகத்து
வைகுந்தன்பூதங்களேயாய்மாயத்தினாலெங்குமன்னி
ஐயமொன்றில்லையரக்கரசுரர்பிறந்தீருள்ளீரேல்
உய்யும்வகையில்லைத்தொண்டீருழிபெயர்த்திடுங்கொன்றே. (௫)

கொன்றுயிருண்ணும்விசாதிபகைபசிதீயனவெல்லாம்
நின்றிவ்வுலகிற்கடிவான்நேமிப்பிரான்றமர்போந்தார்
நன்றிசைபாடியுந்துள்ளியாடியுஞ்ஞாலம்பரந்தார்
சென்றுதொழுதுய்ம்மின்றொண்டீர்சிந்தையைச்செந்நிறுத்தியே. (௬)

திறத்திறமுள்ளத்துக்கொள்ளுந்தெய்வங்களும்மையுய்யக்கொள்
மறுத்துமவனோடேகண்டீர்மார்க்கண்டேயனுமகரியே
கறுத்துமனமொன்றும்வேண்டாக்கண்ணனல்லாறெய்வமில்லை
இறுப்பதெல்லாமவன்மூர்த்தியாயவர்க்கேயிறுமினே (௭)

இறுக்குமிறையிறுத்துண்ணவெவ்வுலகுக்குந்தன்மூர்த்தி
நிறுத்தினான்றெய்வங்களாகவத்தெய்வநாயகன்றானே
மறுத்திருமார்பனவன்றன்பூதங்கள்கீதங்கள்பாடி
வெறுப்பின்றிஞாலத்துமிக்கார்மேவித்தொழுதுய்ம்மினீரே (௮)

மேவித்தொழுதுய்ம்மினீர்கள்வேதப்புனிதவிருக்கை
நாவிற்கொண்டச்சுதன்றன்னைஞானவிதிபிழையாமே
பூவிற்புகையும்விளக்குஞ்சாந்தமும்நீரும்மலிந்து
மேவித்தொழுமடியாரும்பகவரும்மிக்கதுலகே, (௯)

மிக்கவுலகுகள்தோறும்மேவிக்கண்ணன்றிருமூர்த்தி
நக்கபிரானோடயனுமிந்திரனும்முதலாக
தொக்கவமரர்குழாங்களெங்கும்பரந்தனதொண்டீர்
ஒக்கத்தொழுகிற்றிராகிற்கலியுகமொன்றுமில்லையே, (௰)

கலியுகமொன்றுமின்றிக்கேதன்னடியார்க்கருள்செய்யும்
மலியுஞ்சுடரொளிமூர்த்திமாயப்பிரான்கண்ணன்றன்னைக்
கலிவயற்றென்னன்குருகூர்க்காரிமாறன்சடகோபன்சொல்
ஒலிபுகழாயிரத்திப்பத்துள்ளத்தைமாசறுக்குமே, (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௪௨-க்கு-பாசுரம்-௪௬௨

௩-வது மாசறு.

என்றும்பகவத்விச்லேஷத் தைஸஹித்துக்கொண்டு அநநுலேசாயகிதன்
மையையடைந்து லோகத்தார்நிந்திக்கிறதும் மடலூரும்படி
உத்யோகித்ததையருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை.பண்-தட்டபாஷை-தாளம்-ஏழொத்து

மாசறுசோதியென்செய்யவாய்மணிக்குன்றத்தை
ஆசறுசீலனையாதிமூர்த்தியைநாடியே

பாசறவெய்தியறிவிழந்தெனைநாளையம்
ஏசறுமூரவர்கவ்வைதோழியென்செய்யுமே (௧)

என்செய்யுமூரவர்கவ்வைதோழியினிநம்மை
என்செய்யதாமரைக்கண்ணனென்னைநிறைகொண்டான்
முன்செய்யமாமையிழந்துமேனிமெலிவெய்தி
என்செய்யவாயுங்கருங்கண்ணும்பயப்பூர்ந்தனவே (௨)

ஊர்ந்தசகடமுதைத்தபாதத்தன்பேய்முலை
சார்ந்துசுவைத்தசெவ்வாயனென்னைநிறைகொண்டான்
பேர்ந்தும்பெயர்ந்துமவனோடன்றியோர்சொல்லிலேன்
தீர்ந்தவென்றோழியென்செய்யுமூரவர்கவ்வையே (௩)

ஊரவர்கவ்வையெருவிட்டன்னைசொல்நீர்படுத்
தீரநெல்வித்திமுளைத்தநெஞ்சப்பெருஞ்செய்யுட்
பேரமர்காதல்கடல்புரையவிளைவித்த
காரமர்மேனிநங்கண்ணன்றோழிகடியனே, (௪)

கடியன்கொடியனெடியமாலுலகங்கொண்ட
அடியனறிவருமேனிமாயத்தனாகிலும்
கொடியவென்னெஞ்சமவனென்றேகிடக்குமெல்லே
துடிகொளிடைமடத்தோழியன்னையென்செய்யுமே (௫)

அன்னையென்செய்யிலெனூரென்சொல்லிலென்றோழிமீர்
என்னையினியுமக்காசையில்லையகப்பட்டேன
முன்னையமரர்முதல்வன்வண்டுவராபதி
மன்னன்மணிவண்ணன்வாசுதேவன்வலையுளே. (௬)

வலையுளகப்படுத்தியென்னைநன்னெஞ்சங்கூவிக்கொண்டு
அலைகடற்பள்ளியம்மானையாழிப்பிரான்றன்னைக்
கலைகொளகலல்குல்தோழிநங்கண்களாற்கண்டு
தலையில்வணங்கவுமாங்கொலோதையலார்முன்பே, (௭)

பேய்முலையுண்டுசகடம்பாய்ந்துமருதிடை
போய்முதல்சாய்த்துப்புள்வாய்பிளந்துகளிறட்ட
தூமுறுவற்றொண்டைவாய்ப்பிரானையெந்நாள்கொலோ
யாமுறுகின்றதுதோழியன்னையர்நாணவே (௮)

நாணுநிறையுங்கவர்ந்தென்னைநன்னெஞ்சங்கூவிக்கொண்டு
சேணுயர்வானத்திருக்குந்தேவபிரான்றன்னை
யாணையென்றோழியுலகுதோறலர்தூற்றியாங்
கோணைகள்செய்துகுதிரியாய்மடலூர்துமே (௯)

யாமடலூர்ந்துமெம்மாழியங்கைப்பிரானுடைத்
தூமடத்தண்ணந்துழாயமலர்கொண்டுசூடுவோம்
யாமடமின்றித்தெருவுதோறயற்றையலார்
நாமடங்காப்பழிதூற்றிநாடுமிரைக்கவே (௰)

இரைக்குங்கருங்கடல்வண்ணன்கண்ணபிரான்றன்னை
விரைக்கொள்பொழிற்குருகூர்சடகோபன்சொன்ன
நிரைகொளந்தாதியோராயிரத்துள்ளிப்பத்தும்
உரைக்கவல்லார்க்குவைகுந்தமாகுந்தம்மூரெல்லாம் (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௪௩-க்கு-பாசுரம்-௪௭௩.

௪ - வது. ஊரெல்லாம்.

மடலூர்தற்கு அசக்யமாய் அந்தகாராக்ராந்தமான இரவில் ஆழ்வார் அத்யந்தம் துக்கப்பட்டதையருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம்-நாலடித்தாழிசையுமாம்

பண் - புறநீர்மை - தாளம் - கடையொத்து

ஊரெல்லாந்துஞ்சியுலகெல்லாம்நள்ளிருளாய்
நீரெல்லாந்தேறியோர்நீளிரவாய்நீண்டதால்
பாரெல்லாமுண்டநம்பாம்பணையான்வாரானால்
ஆரெல்லேவல்வினையேனாவிகாப்பாரினியே (௧)

ஆவிகாப்பாரினியாராழ்கடல்மண்விண்மூடி
மாவிகாரமாயோர்வல்லிரவாய்நீண்டதால்
காவிசேர்வண்ணனென்கண்ணனும்வாரானாற்
பாவியேனெஞ்சமேநீயும்பாங்கல்லையே (௨)

நீயும்பாங்கல்லைகாணெஞ்சமேநீளிரவும்
ஓயும்பொழுதின்றியூழியாய்நீண்டதாற்
காயுங்கடுஞ்சிலையென்காகுத்தன்வாரானால்
மாயும்வகையறியேன்வல்வினையேன்பெண்பிறந்தே. (௩)

பெண்பிறந்தாரெய்தும்பெருந்துயர்காண்கிலேனென்று
ஒண்சுடரோன்வாராதொளித்தானிம்மண்ணளந்த
கண்பெரியசெவ்வாயென்காரேறுவாரானால்
எண்பெரியசிந்தைநோய்தீர்ப்பாராரென்னையே (௪)

வல்வினைதீர்க்குங்கண்ணனைவண்குருகூர்ச்சடகோபன்
சொல்வினையாற்சொன்னபாடலாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்
நல்வினையென்றுகற்பார்கள்நலனுடைவைகுந்தம்நண்ணித்
தொல்வினைதீரவெல்லாருந்தொழுதெழவீற்றிருப்பாரே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி - ௩௪ - க்கு - பாசுரம்-௩௭௪

௫-வது·வீற்றிருந்து·

அந்தமோஹந்திரும்படி ஸர்வேச்வரன் நித்யஸூரிகளோடேகூட ஸாந்நித்யம்பண்ணுகையில் மங்களாசாஸநம்பண்ணிப் ப்ரீதியடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-விருத்தம்-பண் - இந்தளம்-குறிஞ்சி-தாளம் - ஒன்பதொத்து

வீற்றிருந்தேழுலகுந்தனிக்கோல்சொல்லவீவில்சீர்
ஆற்றல்மிக்காளுமம்மானைவெம்மாபிளந்தானதன்னை
போற்றியென்றேகைகளாரத்தொழுதுசொல்மாலைகள்
ஏற்றநோற்றேற்கினியென்னகுறையெழுமையுமே. (௧)

மையகண்ணாள்மலர்மேலுறைவாளுறைமார்பினன்
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன்விண்ணோர்பெருமான்றன்னை
மொய்யசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேன்
வெய்யநோய்கள்முழுதும்வியன்ஞாலத்துவீயவே. (௨)

வீவினின்பமிகவெல்லைநிகழ்ந்தநம்மச்சுதன்
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன்விண்ணோர்பெருமான்றன்னை
வீவில்காலமிசைமாலைகளேத்திமேவப்பெற்றேன்
வீவினின்பம்மிகவெல்லைநிகழ்ந்தனன்மேவியே. (௩)

மேவிநின்றுதொழுவார்வினைபோகமேவும்பிரான்
தூவியம்புள்ளுடையானடலாழியம்மானதன்னை
நாவியலாலிசைமாலைகளேத்திநண்ணப்பெற்றேன்
ஆவியென்னாவியையானறியேன்செய்தவாற்றையே. (௪)

ஆற்றநல்லவகைகாட்டுமம்மானையமரர்தம்
ஏற்றையெல்லாப்பொருளும்விரித்தானையெம்மான்றன்னை

மாற்றமாலைபுனைந்தேத்திநாளும்மகிழவெய்தினேன்
காற்றில்முன்னங்கடுகிவினைநோய்கள்கரியவே, (௫)

கரியமேனிமிசைவெளியநீறுசிறிதேயிடும்
பெரியகோலத்தடங்கண்ணன்விண்ணோர்பெருமான்றன்னை
உரியசொல்லாலிசைமாலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேற்கு
அரியதுண்டோவெனக்கின்றுதொட்டுமினியென்றுமே, (௬)

என்றுமொன்றாகியொத்தாரும்மிக்காருந்தன்றனக்
கின்றிநின்றானையெல்லாவுலகுமுடையான்றன்னைக்
குன்றமொன்றால்மழைகாத்தபிரானைச்சொன்மாலைகள்
நன்றுசூட்டும்விதியெய்தினமென்னகுறைநமக்கே (௭)

நமக்கும்பூவின்மிசைநங்கைக்குமின்பனைஞாலத்தார்
தமக்கும்வானத்தவர்க்கும்பெருமானைத்தண்டாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச்சென்மாலைகள்சொல்லுமா
றமைக்கவல்லேற்கினியாவர்நிகரகல்வானத்தே (௮)

வானத்தும்வானத்துள்ளும்பரும்மண்ணுள்ளும் மண்ணின்கீழ்த்
தானத்துமெண்டிசையுந்தவிராதுநின்றான்றனைக்
கூனற்சங்கத்தடக்கையவனைக்குடமாடியைவானக்
கோனைக்கவிசொல்லவல்லேற்கினிமாறுண்டே (௯)

உண்டுமிழ்ந்துங்கடந்துமிடந்துங்கிடந்துநின்றும்
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்துமணங்கூடியும்
கண்டவாற்றாற்றனதேயுலகெனநின்றான்றன்னை
வண்டமிழ்நூற்கநோற்றேனடியார்க்கின்பமாரியே (௰)

மாரிமாறாததண்ணம்மலைவேங்கடத்தண்ணலை
வாரிமாறாதபைம்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்நகர்க்
காரிமாறன்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்தால்
வேரிமாறாதபூமேலிருப்பாள்வினைதீர்க்குமே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௩௫-க்கு-பாசுரம்-௩௮௭,

௬ - வது. தீர்ப்பாரை.

ஸாங்கேதிகம்பண்ணின ஈச்வரனுக்கு அர்ஹதைகையாலே
ஆழ்வார்போலிக்கிதரதேவதாவேசமென்று கூஷுத்ரதேவதாராத
நம்பண்ணுவதைப் பரிஹரித்து பகவந்நாமஸங்கீர்த்தனமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவ
ஸ்ரீபாததூள்களும் இதற்குப்பரிஹாரமென்று ஆப்தஸகிசொல்ல
வப்படியே பரிஹாரம்பண்ணமோஹந்தீர்ந்ததை
யருளிச்செய்கிறார்.

விருத்தம்-பண்-சீகாமரம்-பழந்தக்கராகம்-தாளம்-இடையொத்து.

தீர்ப்பாரையாமினியெங்ஙனம்நாடுதுமன்னைமீர்
ஓர்ப்பாலிவ்வொண்ணுதலுற்றநன்னோயிதுதேறினோம்
போர்ப்பாகுதான்செய்தன்றைவரைவெல்வித்தமாயப்போர்
தேர்ப்பாகனார்க்கிவள்சிந்தைதுழாய்த்திசைக்கின்றதே (௧)

திசைக்கின்றதேயிவள்நோயிதுமிக்கபெருந்தெய்வம்
இசைப்பின்றி நீரணங்காடுமிளந்தெய்வமன்றிது
திசைப்பின்றியேசங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்கநீர்
இசைக்கிற்றிராகில்நன்றேயில்பெறுமிதுகாண்மினே, (௨)

இதுகாண்மினன்னைமீரிக்கட்டுவிச்சிசொற்கொண்டுநீர்
எதுவானுஞ்செய்தங்கோர்கள்ளுமிறைச்சியுந்தூவேல்மின்
மதுவார்துழாய்முடிமாயப்பிரான்கழல்வாழ்த்தினால்
அதுவேயிவளுற்றநோய்க்கருமருந்தாகுமே. (௩)

மருந்தாகுமென்றங்கோர்மாயவலவைசொற்கொண்டுநீர்
மருஞ்சோறும்மற்றைச்செஞ்சோறுங்களனிழைத்தென்பயன்
ஒருங்காகவேயுலகேழும்விழுங்கியுமிழ்ந்திட்ட
பெருந்தேவன்பேர்சொல்லகிற்கிலிவளைப்பெறுதிரே. (௪)

இவளைப்பெறும்பரிசிவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ
குவளைத்தடங்கண்ணுங்கோவைச்செவ்வாயும்பயந்தனள்
கவளக்கடாக்களிறட்டபிரான்திருநாமத்தால்
தவளப்பொடிக்கொண்டுநீரிட்டிடுமின்தணியுமே, (௫)

தணியும்பொழுதின்றிநீரணங்காடுதிரன்னைமீர்
பிணியுமொழிகின்றதில்லைப்பெருகுமிதுவல்லால்
மணியினணிநிறமாயன்தமரடிநீறுகொண்டு
அணியமுயலின்மற்றில்லைகண்டீரிவ்வணங்குக்கே (௬)

அணங்குக்கருமருந்தென்றங்கோராடுங்கள்ளும்பராய்ச்
சணங்கையெறிந்துநுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர்
உணங்கல்கெடக்கழுதையுதடாட்டங்கண்டென்பயன்
வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான்றமர்வேதம்வல்லாரையே (௭)

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டுவிண்ணோர்பெருமான்றிருப்
பாதம்பணிந்திவணோயிதுதீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய்
ஏதம்பறைந்தல்லசெய்துகள்ளூடிகலாய்த்தூய்க்
கீதமுழவிட்டுநீரணங்காடுதல்கீழ்மையே. (௮)

கீழ்மையினாலங்கோர்கீழ்மகனிட்டமுழவின்கீழ்
தாழ்மைபலசொல்லிநீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன்
ஏழ்மைப்பிறப்புக்குஞ்சேமமின்னோய்க்குமீதேமருந்
தாழ்மையிற்கண்ணபிரான்கழல்வாழ்த்துமினுன்னித்தே, (௯)

உன்னித்துமற்றொருதெய்வந்தொழாளவனையல்லால்
நும்மிச்சைசொல்லிநுந்தோள்குலைக்கப்படுமன்னைமீர்
மன்னப்படுமறைவாணனைவண்டுவராபதி
மன்னனையேத்துமினேத்துதலுந்தொழுதாடுமே. (௰)

தொழுதாடித்தூமணிவண்ணனுக்காட்செய்துநோய்தீர்ந்த
வழுவாததொல்புகழ்வண்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
வழுவாதவாயிரத்துள்ளிவைபத்துவெறிகளும்
தொழுதாடிப்பாடவல்லார்துக்கசீலமிலர்களே (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௩௬-க்கு-பாசுரம்-௩௯௮

௭-வது. சீலமில்,

மோஹந்தெளிந்து திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைக்
காட்டவேணுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தமையை
யருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பழந்தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து

சீலமில்லாச்சிறியனேலுஞ்செய்வினையோபெரிதால்
ஞாலமுண்டாய்ஞானமூர்த்திநாராயணாவென்றென்று
காலந்தோறும்யானிருந்துகைதலைபூசலிட்டாற்
கோலமேனிகாணவாராய்கூவியுங்கொள்ளாயே (௧)

கொள்ளமாளாவின்பவெள்ளக்கோதில்தந்திடுமென்
வள்ளலேயோவையங்கொண்டவாமனாவோவென்றென்று
நள்ளிராவும்நன்பகலுநானிருந்தோலமிட்டால்
கள்ளமாயாவுன்னையென்கண்காணவந்தீயாயே (௨)

ஈவிலாததீவினைகளெத்தனைசெய்தனன்கொல்
தாவிவையங்கொண்டவெந்தாய்த்தாமோதராவென்றென்று
கூவிக்கூவிநெஞ்சுருகிக்கண்பனிசோரநின்றால்
பாவிநீயென்றொன்றுசொல்லாய்ப்பாவியேன்காணவந்தே (௩)

காணவந்தென்கண்முகப்பேதாமரைக்கண்பிறழ
ஆணிச்செம்பொன்மேனியெந்தாய்நின்றருளாயென்றென்று
நாணமில்லாச்சிறுதகையேனானிங்கலற்றுவதென்
பேணிவானோர்காணமாட்டாப்பீடுடையப்பனையே (௪)

அப்பனேயடலாழியானேயாழ்கடலைக்கடைந்த
துப்பனேயுன்றோள்கணான்குங்கண்டிடக்கூடுங்கொலென்று
எப்பொழுதுங்கண்ணநீர்கொண்டாவிதுவர்ந்துதுவர்ந்து
இப்பொழுதேவந்திடாயென்றேழையேனோக்குவனே (௫)

நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண்பான்யானெனதாவியுள்ளே
நாக்குநீள்வன்ஞானமில்லைநாடோறுமென்னுடைய
ஆக்கையுள்ளுமாவியுள்ளுமல்லபுறத்தினுள்ளும்
நீக்கமின்றியெங்குநின்றாய்நின்னையறிந்தறிந்தே (௬)

அறிந்தறிந்துதேறித்தேறியானெனதாவியுள்ளே
நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயைநின்மலமாகவைத்துப்
பிறந்துஞ்செத்துநின்றிடரும்பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தேன்
நறுந்துழாயின்கண்ணியம்மானுன்னைக்கண்டுகொண்டே (௭)

கண்டுகொண்டென்கைகளாரநின்திருப்பாதங்கள்மேல்
எண்டிசையுமுள்ளபூக்கொண்டேத்தியுகந்துகந்து
தொண்டரோங்கள்பாடியாடச்சூழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே
வண்டுழாயின்கண்ணிவேந்தேவந்திடகில்லாயே (௮)

இடகிலேனொன்றட்டகில்லேனைம்புலன்வெல்லகில்லேன்
கடவனாகிக்காலந்தோறும்பூப்பறித்தேத்தகில்லேன்
மடவன்னெஞ்சங்காதல்கூரவல்வினையேனயர்ப்பாய்த்
தடவுகின்றேனெங்குக்காண்பன்சக்கரத்தண்ணலையே (௯)

சக்கரத்தண்ணலேயென்றுதாழ்ந்துகண்ணீர்ததும்பப்
பக்கம்நோக்கிநின்றலர்க்கின்றேன்பாவியேன்காண்கின்றிலேன்
மிக்கஞானமூர்த்தியாயவேதவிளக்கினையென்
தக்கஞானக்கண்களாலேகண்டுதழுவுவனே (௰)

தழுவிநின்றகாதல்தன்னற்றாமரைக்கண்ணன்றன்னைக்
குழுவுமாடத்தென்குருகூர்மாறன்சடகோபன்சொல
வழுவிலாதவொண்டமிழ்களாயிரத்துளிப்பத்துந்
தழுவப்பாடியாடவல்லார்வைகுந்தமேறுவரே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக - திருவாய்மொழி-௩௭-க்கு-பாசுரம்-௪௱௭

௮ - வது. ஏறாளும்.

கூப்பிட்டும் வாராதபடியாலே இந்தஸர்வேஸ்வரனுக்கு உபேக்ஷாவிஷயமான ஆத்மாத்மீயங்கள் தமக்கு வேண்டாவென்றருளிச்செய்கிறார்

கலிவிருத்தம் - இது நாலடித்தாழிசையுமாம்
பண்-நட்டம்-தாளம் ஏழொத்து

ஏறாளுமிறையோனுந்திசைமுகனுந்திருமகளுங்
கூறாளுந்தனியுடம்பன்குலங்குலமாவசுரர்களை
நீறாகும்படியாகநிருமித்துப்படைதொட்ட
மாறாளன்கவராதமணிமாமைகுறைவிலமே (௧)

மணிமாமைகுறைவில்லாமலர்மாதருறைமார்பன்
அணிமானத்தடவரைத்தோளடலாழித்தடக்கையன்
பணிமானம்பிழையாமேயடியேனைப்பணிகொண்ட
மணிமாயன்கவராதமடநெஞ்சாற்குறைவிலமே (௨)

மடநெஞ்சாற்குறைவில்லாமகள்தாய்செய்தொருபேய்ச்சி
விடநஞ்சமுலைசுவைத்தமிகுஞானச்சிறுகுழவி
படநாகத்தணைக்கிடந்தருவரைத்தோட்பரமபுருடன்
நெடுமாயன்கவராதநிறைவினாற்குறைவிலமே, (௩)

நிறைவினாற்குறைவில்லாநெடும்பணைத்தோள்மடப்பின்னைப்
பொறையினால்முலையணைவான்பொருவிடையேழடர்த்துகந்த

கறையினர்துவருடுக்கைக்கடையாவின்கழிகோற்கைச்
சறையினர்கவராததளிர்நிறத்தாற்குறைவிலமே (௫)

தளிர்நிறத்தாற்குறைவில்லாத்தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற
கிளிமொழியாள்காரணமாக்கிளரரக்கன்நகரெரித்த
களிமலர்த்துழாயலங்கற்கமழ்முடியன்கடல்ஞாலத்
தளிமிக்கான்கவராதவறிவினாற்குறைவிலமே. (௬)

அறிவினாற்குறைவில்லாவகல்ஞாலத்தவரறிய
நெறியெல்லாமெடுத்துரைத்தநிறைஞானத்தொருமூர்த்தி
குறியமாணுருவாகிக்கொடுங்கோளால்நிலங்கொண்ட
கிறியம்மான்கவராதகிளரொளியாற்குறைவிலமே (௭)

கிளரொளியாற்குறைவில்லாவரியுருவாய்க்கிளர்ந்தெழுந்து
கிளரொளியவிரணியனதகன்மார்பங்கிழித்துகந்த
வளரொளியகனலாழிவலம்புரியன்மணிநீல
வளரொளியான்கவராதவரிவளையாற்குறைவிலமே, (௮)

வரிவளையாற்குறைவில்லாப்பெருமுழக்காலடங்காரை
எரியழலம்புகவூதியிருநிலமுன்றுயர்தவிர்த்த
தெரிவரியசிவன்பிரமனமரர்கோன்பணிந்தேத்தும்
விரிபுகழான்கவராதமேகலையாற்குறைவிலமே, (௯)

மேகலையாற்குறைவில்லாமெலிவுற்றவகலல்குல்
போகமகள்புகழ்த்தந்தைவிறல்வாணன்புயந்துணித்து
நாகமிசைத்துயில்வான்போலுலகெல்லாநன்கொடுங்க
யோகணைவான்கவராதவுடம்பினாற்குறைவிலமே (௰)

உடம்பினாற்குறைவில்லாவுயிர்பிரிந்தமலைத்துண்டம்
கிடந்தனபோற்றுணிபலவாவசுரர்குழாந்துணித்துகந்த
தடம்புனல்சடைமுடியன்றனியொருகூறமர்ந்துறையும்
உடம்புடையான்கவராதவுயிரினாற்குறைவிலமே (௰)

உயிரினாற்குறைவில்லாவுலகேழ்தன்னுள்ளொடுக்கித்
தயிர்வெண்ணெயுண்டானைத்தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்
செயிரில்சொல்லிசைமாலையாயிரத்துளிப்பத்தால்
வயிரஞ்சேர்பிறப்பறுத்துவைகுந்தநண்ணுவரே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௭-க்கு-பாசுரம்-௭௰௭

கூ - வது. நண்ணாதார்.

உன்விச்லேஷமானாலும்ஸஹிக்கிறோமொழிய உன்னிடத்தில் விமுகரான ஜீவனைப் பார்க்கமாட்டோம் இந்த தேஹம் விடும்படி செய்யவேண்டுமென்று ஸ்வாமியைப்ப்ரார்த்திக்கிறதை யருளிச் செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம்-பண் ஒட்டபாஷை-தாளம்-இடைபொத்து,

நண்ணாதார்முறுவலிப்பநல்லுற்றார்கரைந்தேங்க
எண்ணாரத்துயர்விளைக்குமிவையென்னவுலகியற்கை
கண்ணாளாகடல்கடைந்தாயுன்கழற்கேவரும்பரிசு
தண்ணாவாதடியேனைப்பணிகண்டாய்சாமாறே. (க)

சாமாறுங்கெடுமாறுந்தமருற்றார்தலைத்தலைப்பெய்து
ஏமாறிக்கிடந்தலற்றுமிவையென்னவுலகியற்கை
ஆமாறொன்றறியேன்நானரவணையாயம்மானே
கூமாறேவிரைகண்டாயடியேனைக்குறிக்கொண்டே. (உ)

கொண்டாட்டுங்குலம்புனைவுந்தமருற்றார்விழுநிதியும்
வண்டார்பூங்குழலாளும்மனையொழியவுயிர்மாய்தல்
கண்டாற்றேனுலகியற்கைகடல்வண்ணாவடியேனைப்
பண்டேபோற்கருதாதுன்னடிக்கேகூய்ப்பணிகொள்ளே. (௩)

கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்தபெருஞ்செல்வநெருப்பாகக்
கொள்ளென்றுதமம்மூடுமிவையென்னவுலகியற்கை
வள்ளலேமணிவண்ணாவுன்கழற்கேவரும்பரிசு
வள்ளல்செய்தடியேனையுனதருளால்வாங்காயே (௪)

வாங்குநீர்மலருலகில்நிற்பனவுந்திரிவனவும்
ஆங்குயிர்கள்பிறப்பிறப்புப்பிணிமூப்பால்தகர்ப்புண்ணும்
ஈங்கிதன்மேல்வெந்நரகமிவையென்னவுலகியற்கை
வாங்கெனைநீமணிவண்ணாவடியேனைமறுக்கேலே, (௫)

மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக்குமைத்திட்டுக்கொன்றுண்பர்
அறப்பொருளையறிந்தோராரிவையென்னவுலகியற்கை
வெறித்துளபமுடியானேவினையேனையுனக்கடிமை
அறக்கொண்டாயினியென்னாரமுதேகூயருளாயே. (௬)

ஆயேயிவ்வுலகத்துநிற்பனவுந்திரிவனவும்
நீயேமற்றொருபொருளுமின்றிநீநின்றமையால்

௮-வது பொன்.

(௧)

திருக்கோளூர்க்குப் போகிறேனென்று பலஹானியாலே போகமாட்டா மல்நடுவே யருகேயிருந்த பக்ஷிகளைக்குறித்து உங்களுக்கு உபயவிபூதியுந்தருகிறோம் என்னவஸ்தையைப் பரமபதநாதனுக்குச் சொல்லுங்களென் றருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-விருத்தம்-பண்-குறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத்து

பொன்னுலகாளீரோ புவனமுழுதாளீரோ
நன்னலப்புள்ளினங்காள்வினையாட்டியேன்நானிரந்தேன்
முன்னுலகங்களெல்லாம்படைத்தமுகில்வண்ணன்கண்ணன்
என்னலங்கொண்டபிரான்றனக்கென்னிலைமையுரைத்தே, (௧)

மையமர்வாள்நெடுங்கண் மங்கைமார்முன்பென்
கையிருந்துநெய்யமரின்னடிசில்நிச்சல்பாலொடுமேவீரோ
கையமர்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு
மெய்யமர்காதல்சொல்லிக்கிளிகாள்விரைந்தோடிவந்தே. (௨)

ஓடிவந்தென்குழல்மேலொளிமாமலரூதீரோ
கூடியவண்டினங்கள்குருநாடுடையையவர்கட்காய
ஆடியமாநெடுந்தேர்ப்படைநீறெழச்செற்றபிரான்
சூடியதண்டுளபமுண்டதூமதுவாய்கள்கொண்டே (௩)

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்தென்முல்லைகள்மேல்தும்பிகாள்
பூமதுவுண்ணச்செல்லில்வினையேனைப்பொய்செய்தகன்ற
மாமதுவார்தண்டுழாய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு
யாமிதுவோதக்கவாறென்னவேண்டுங்கண்டீர்நுங்கட்கே, (௪)

நுங்கட்குயானுரைக்கேன்வம்மின்யான்வளர்த்தகிளிகாள்
வெங்கட்புள்ளூர்ந்துவந்துவினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்த
செங்கட்கருமுகிலைச்செய்யவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை
எங்குச்சென்றாகிலுங்கண்டிதுவோதக்கவாறென்மினே, (௫)

என்னுமின்னுநூல்மார்பனென்கரும்பெருமானென்கண்ணன்றன்
மன்னுநீள்கழல்மேற்றண்டுழாய்நமக்கன்றிநல்கான்
கன்மின்களென்றும்மையான்கற்பியாவைத்தமாற்றஞ்சொல்லிச்
சென்மின்கள்தீவினையேன்வளர்த்தசிறுபூவைகளே, (௬)

பூவைகள்போல்நிறத்தன்புண்டரீகங்கள்போலுங்கண்ணன்
யாவையும்யாவருமாய்நின்றமாயனென்னாழிப்பிரான்

மாணவவல்வாய்பிளந்தமதுசூதற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்
பாவைகள்திரக்கிற்றிரேல்வினையாட்டியேன்பாசறவே (எ)

பாசறவெய்தியின்னேவினையேனெனையூழிநைவேன்
ஆசறுதூவிவெள்ளைக்குருகேயருள்செய்தொருநாள்
மாசறுநீலச்சுடர்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு
ஏசறுநும்மையல்லால்மறுநோக்கிலள்பேர்த்துமற்றே. (அ)

பேர்த்துமற்றோர்களைகண்வினையாட்டியேனுனென்றிலேன்
நீர்த்திரைமேலுலவியிரைதேடும்புகாவினங்காள்
கார்த்திரள்மாமுகில்போற்கண்ணன்விண்ணவர்கோனைக்கண்டு
வார்த்தைகள்கொண்டருளியுரையீர்வைகல்வந்திருந்தே (கூ)

வந்திருந்தும்முடையமணிச்சேவலும்நீருமெல்லாம்
அந்தரமொன்றுமின்றியலர்மேலசையுமன்னங்காள்
என்திருமார்பற்கென்னையின்னவாறிவள்காண்மினென்று
மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரையீர்மறுமாற்றங்களே, (ய)

மாற்றங்களாய்ந்துகொண்டுமதுசூதபிரானடிமேல்
நாற்றங்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தோற்றங்களாயிரத்துளிவையுமோர்பத்தும்வல்லார்
ஊற்றின்கண்ணுண்மணற்போலுருகாநிற்பர்நீராயே (கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௫அ-க்கு-பாசுரம்-௬ச0

௬ - வது- நீராய்-

தூதுவிட்டும் வாராமையால் தன்னழைத்தல்கேட்குமவர்களெல்லாம் நீராயுருகும்படி ஸர்வேச்வரனுக்கும் பரமபதத்தில் நிற்கவு மசக்யமாகும்படி யாழ்வாரழைத்ததை யருளிச்செய்கிறார்,

கலித்துறை-பண்-காந்தாரம்-தாளம்-ஏழொத்து

நீராய்நிலனாய்த்தீயாய்க்காலாய்நெடுவானாய்ச்
சீரார்சுடர்களிரண்டாய்ச்சிவனாய்யனாய்க்
கூராராழிவெண்சங்கேந்திக்கொடியேன்பால்
வாராயொருநாள்மண்ணும்விண்ணும்மகிழவே (க)

மண்ணும்விண்ணும்மகிழக்குறளாய்வலங்காட்டி
மண்ணும்விண்ணுங்கொண்டமாயவம்மானே
நண்ணியுனைநான்கண்டுகந்துகூத்தாட
நண்ணியொருநாள்ஞாலத்தூடேநடவாயே. (௨)

ஞாலத்தூடேநடந்துநின்றுங்கிடந்திருந்துஞ்
சாலப்பலநாளுகந்தோறுயிர்கள்காப்பானே
கோலத்திருமாமகளோடுன்னைக்கூடாதே
சாலப்பலநாளடியேனின்னந்தளர்வேனோ (௩)

தளர்ந்தும்முறிந்துஞ்சகடவசுரருடல்வேறாப்
பிளந்துவீயத்திருக்காலாண்டபெருமானே
கிளர்ந்தபிரமன்சிவனிந்திரன்விண்ணவர்சூழ
விளங்கவொருநாள்காணவாராய்விண்மீதே (௪)

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேல்நிற்பாய்கடல்சேர்ப்பாய்
மண்மீதுழல்வாயிவற்றுளெங்குமறைந்துறைவாய்
எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாயெனதாவி
உண்மீதாடியுருக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ (௫)

பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பரவைநிலமெல்லாந்
தாயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த
மாயோனுன்னைக்காண்பான்வருந்தியெனைநாளுந்
தீயோடுடன்சேர்மெழுகாயுலகிற்றிரிவேனோ (௬)

உலகிற்றிரியுங்கருமகதியாயுலகுமாய்
உலகுக்கேயோருயிருமானாய்புறவண்டத்
தலகிற்பொலிந்ததிசைபத்தாயவருவேயோ
அலகிற்பொலிந்தவறிவிலேனுக்கருளாயே (௭)

அறிவிலேனுக்கருளாயறிவாருயிரானாய்
வெறிகொள்சோதிமூர்த்தியடியேனெடுமாலே
கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட்டின்னங்கெடுப்பாயோ
பிறிதொன்றறியாவடியேனாவிதிகைக்கவே, (௮)

ஆவிதிகைக்கவைவர்குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்
பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயே
தாவிவையங்கொண்டதடந்தாமரைகட்கே
கூவிக்கொள்ளுங்காலமின்னங்குறுகாதோ. (௯)

குறுகாநீளாவிறுதிகூடாவெனையூழி
சிறுகாபெருகாவளவிலின்பஞ்சேர்ந்தாலும்
மறுகாலின்றிமாயோனுனக்கேயாளாகுஞ்
சிறுகாலத்தையுறுமோவந்தோதெரிதலே (௰)

தெரிதல்நினைதலெண்ணலாகாத்திருமாலுக்கு
உரியதொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்
தெரியச்சொன்னவோராயிரத்துள்ளிப்பத்தும்
உரியதொண்டராக்குமுலகமுண்டார்க்கே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௫௯-க்கு-பாசுரம்-௬௪௯,

௰ - வது. உலகம்.

ஆழ்வா ராக்ருந்தனம்பண்ண உம்முடையபொருட்டே பரமபதத்தைவிட்டு இதுவே பரமபதமாக்கிக்கொண்டு திருமலையிலேயேவந்திருக்கிறீரேமென்ன அலர்மேல்மங்கை நாச்சியாரை புருஷகார மாக்கிக்கொண்டு திருவேங்கடமுடையானை ப்ரபத்திசெய்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பழம்பஞ்சுரம்-தாளம்-ஏழொத்து

உலகமுண்டபெருவாயாவுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே
நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்திநெடியாயடியேனாருயிரே
திலதமுலகுக்காய்நின்றதிருவேங்கடத்தெம்பெருமானே
குலதொல்லடியேனுன்பாதங்கூடுமாறுகூறாயே (௧)

கூறாய்நீறாய்நிலனாகிக்கொடுவல்லசுரர்குலமெல்லாஞ்
சீறாவெறியுந்திருநேமிவலவாதெய்வக்கோமானே
சேறார்சுனைத்தாமரைச்செந்தீமலருந்திருவேங்கடத்தானே
ஆறாவன்பிலடியேனுன்னடிசேர்வண்ணமருளாயே (௨)

வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணாமாயவம்மானே
எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுதேயிமையோரதிபதியே
தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந்திருவேங்கடத்தானே
அண்ணலேயுன்னடிசேரவடியேற்காவாவென்னாயே (௩)

ஆவாவென்னாதுலகத்தையலைக்குமசுரர்வாணாள்மேல்
தீவாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையாதிருமாமகள்கேள்வா

தேவாசுரர்கள் முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே
பூவார்கழல்களருவினையேன்பொருந்துமாறுபுணராயே (ச)

புணராய்நின்றமரமேழன்றெய்தவொருவில்வலவாவோ
புணரேய்நின்றமரமிரண்டினடுவேபோனமுதல்வாவோ
திணரார்மேகமெனக்களிறுசேருந்திருவேங்கடத்தானே
திணரார்சார்ங்கத்துன்பாதஞ்சேர்வதடியேனெந்நாளே (ரு)

எந்நாளேநாம்மண்ணளந்தவிணைத்தாமரைகள்காண்பதற்கென்று
எந்நாளும்நின்றிமையோர்களேத்தியிறைஞ்சியினமினமாய்
மெய்ந்நாமனத்தால்வழிபாடுசெய்யுந்திருவேங்கடத்தானே
மெய்ந்நானெய்தியெந்நாளுன்னடிக்கீழடியேன்மேவுவதே (௬)

அடியேன்மேவியமர்கின்றவமுதேயிமையோரதிபதியே
கொடியாவடுபுள்ளுடையானே கோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே
செடியார்வினைகள்தீர்மருந்தேதிருவேங்கடத்தெம்பெருமானே
கொடியார்பொழுதுமுன்பாதங்காணநோலாதாற்றேனே, (எ)

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்றுநுண்ணுணர்வில்
நீலார்கண்டத்தம்மானும்நிறைநான்முகனுமிந்திரனுஞ்
சேலேய்கண்ணார்பலர்சூழவிரும்புந்திருவேங்கடத்தானே
மாலாய்மயக்கியடியேன்பால்வந்தாய்போலேவாராயே (அ)

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போல்வருவானே
செந்தாமரைக்கட்செங்கனிவாய்நாற்றோளமுதேயெனதுயிரே
சிந்தாமணிகள்பகரல்லைப்பகல்செய்திருவேங்கடத்தானே
அந்தோவடியேனுன்பாதமகலகில்லேனிறையுமே (௯)

அகலகில்லேனிறையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா
நிகரில்புகழாயுலகமூன்றுடையாயென்னையாள்வானே
நிகரிலமரர்முனிக்கணங்கள்விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே
புகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே (௰)

அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தடியீர்வாழ்மினென்றென்றருள்கொடுக்கும்
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிவைபத்தும்
பிடித்தார்பிடித்தார்வீற்றிருந்துபெரியவானுண்ணிலாவுவரே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஆறாம்பத்து முற்றிற்று,

ஆக-திருவாய்மொழி-கூ௰-க்கு-பாசுரம்-சகூஉ

ஏழாம்பத்து.

௧-வது உண்ணி.

ப்ரபத்தி பண்ணினாலும் ப்ரபந்தபரிஸமாப்தி நிமித்தமாக ஈச்வரன் பலத்தைக்கொடாமல் விளம்பிக்க மிகவுமார்த்தராய் தன் திருவடிகள் சேராதபடிக்கு இன்னுமிந்த்ரியங்களாலே எத்தனைநாள் பாதிப்பிப்பனோவென்று ஆக்ரந்தனம்பண்ணினதை யருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியத்துறைவிருத்தம்-பண்-பழம்பஞ்சரம்-தாளம்-ஏழொத்து.

உண்ணிலாவியவைவராற்குமைதீற்றியென்னையுன்பாதபங்கயம்
நண்ணிலாவகையேநலிவானின்னமெண்ணுகின்றாய்
எண்ணிலாப்பெருமாயனேயிமையோர்களேத்துமுலகம்மூன்றுடை
அண்ணலேயமுதேயப்பனேயென்னையாள்வானே (௧)

என்னையாளும்வன்கோவோரைந்திவைபெய்திராப்பகல்மோதுவித்திட்டு
உன்னைநானணுகாவகைசெய்துபோதிகண்டாய்
கன்னலேயமுதேகார்முகில்வண்ணனேகடல்ஞாலங்காக்கின்ற
மின்னுநேமியினாய்வினையேனுடைவேதியனே (௨)

வேதியாநிற்குமைவரால்வினையேனைமோதுவித்துன்திருவடிச்
சாதியாவகைநீதடுத்தென்பெறுதியந்தோ
ஆதியாகியவிடம்படைத்துண்டுமிழ்ந்துகடந்திடந்திட்ட
சோதிநீண்முடியாய்தொண்டனேன்மதுசூதனனே (௩)

சூதனாறியாவகைசுழற்றியோரைவரைக்காட்டியுன்னடிப்
போதுநானணுகாவகைசெய்துபோதிகண்டாய்
யாதும்யாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கியோராலினிலை
மீதுசேர்குழவிவினையேன்வினைதீர்மருந்தே (௪)

தீர்மருந்தின்றியைந்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவரை
சேர்மருங்குடைத்தாயடைத்துநெகிழ்ப்பானொக்கின்றாய்
யார்மருந்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்குலம்
வேர்மருங்கறுத்தாய்விண்ணுளார்பெருமானேயோ. (௫)

விண்ணுளார்பெருமாற்கடிமைசெய்வரையுஞ்செறுமைம்புலனிவை
மண்ணுளென்னைப்பெற்றாலென்செய்யாமற்றுநீயும்விட்டால்

பண்ணுளாய்க்கவிதன்னுளாய்ப்பத்தியினுள்ளாய்ப்பரமீசனேவந்தென்
கண்ணுளாய்நெஞ்சுளாயசொல்லுளாயொன்றுசொல்லாயே. (௬)
ஒன்றுசொல்லியொருத்தினில்நிற்கிலாதவோரைவர்வன்கையவரை
என்றுபான்வெல்கிற்பனுன்றிருவருளில்லையேல்
அன்றுதேவரசுரர்வாங்கவலைகடலரவமளாவியோர்
குன்றம்வைத்தவெந்தாய்கொடியேன்பருகின்னமுதே. (௭)
இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவரையும்மயக்கநீவைத்த
முன்னமாயமெல்லாமுழுவேரரிந்தெனையுன்
சின்னமுந்திருமூர்த்தியுஞ்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழவேயருளெனக்கு
என்னம்மாவென்கண்ணாவிமையோர்தங்குலமுதலே, (௮)
குலமுதலடுந்தீவினைக்கொடுவன்குழியினில்வீழ்க்குமைவரை
வலமுதல்கெடுக்கும்வரமேதந்தருள்கண்டாய்
நிலமுதலினியெவ்வுலகுக்கும்நிற்பனசெல்வனவெனப்பொருள்
பலமுதல்படைத்தாயென்கண்ணாவென்பரஞ்சுடரே, (௯)
என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றியுன்னிணைத்தாமரைகட்
கன்புருகிநிற்குமதுநிற்கச்சுமடுதந்தாய்
வன்பரங்களெடுத்தைவர்திசைதிசைவலித்தெற்றுகின்றனர்
முன்பரவைகடைந்தமுதங்கொண்டமூர்த்தியோ (௰)
கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க் குணங்கள்படைத்தளித்துக்கெடுக்கும்
அப்புண்டரீகக்கொப்பூழ்ப்புனற்பள்ளியப்பனுக்கேதொண்டர்
தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பத்து
கண்டுபாடவல்லார்வினைபோகங்குலும்பகலே [௰௧

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௬௧-க்கு-பாசுரம்-௬௭௧

௨ - வது. கங்குலும்.

இவ்வண்ணமழைத்த ஆழ்வார் மோஹித்திருக்க திருத்தயார்
பெரியபெருமாளைக்குறித்து இரக்கவிஷயமாக
எதுஸங்கல்பித்திருக்கிறீரென்று கேட்டதாக வருளிச்செய்கிறார்,

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கராகம்-தாளம்-ஒன்பதொத்து

கங்குலும்பகலுங்கண்டுயிலறியாள்கண்ணநீர்கைகளாலிறைக்குஞ்
சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூப்புந்தாமரைக்கண்ணென்றேதளரும்

எங்ஙனே தரிக்கேனுன்னை விட்டென்னுமிருநிலங்கைதுழாவிருக்குஞ்
செங்கயல்பாய்நீர்த்திருவரங்கத்தாயிவள் திறத்தென்செய்கின்றாயே (௧)

என்செய்கின்றாயென்றா மரைக்கண்ணா வென்னுங்கண்ணீர்மல்கவி
ருக்கும்; என்செய்கேனெறி நீர்த்திருவரங்கத்தா வென்னும்வெவ்வுயிர்த்
துயிர்த்துருகும், முன்செய்தவினையேமுகப்படாயென்னும்முகில்வண்ணா
தகவதோவென்னும், முன்செய்திவ்வுலகமுண்டு மிழ்ந்தளந்தாயென்கொ
லோமுடிகின்றதிவட்கே, (௨)

வட்கிலளிறையும்மணி வண்ணாவென்னும்வானமேநோக் கும்மை
யாக்கும், உட்குடையசுரருயி ரெல்லாமுண்ட வொருவனே யென்னுமு
ள்ளுருகும், கட்கிலீயுன்னைக்காணுமாறருளாய்காகுத்தாகண்ணனே யெ
ன்னும், திண்கொடிமதில் சூழ்திருவரங்கத்தாயிவள் திறத்தென் செய்திட்
டாயே. (௩)

இட்டகாலிட்டகைகளாயிருக்குமெழுந்துலாய் மயங்குங்கைகூப்பும்
கட்டமேகாதலென்றுமூர்ச்சிக்குங்கடல் வண்ணாகடியைகாணென்னும்
வட்டவாய்நேமிவலங்கையாவென்னும்வந்திடாயென்றென்றேமயங்குஞ்
சிட்டனேசெழுநீர்த்திருவரங்கத்தாயிவள்திறத்தென்சிந்தித்தாயே; (௪)

சிந்திக்குந்திசைக்குந்தேறுங்கை கூப்புந்திருவரங்கத்துள்ளாயென்னும்
வந்திக்குமாங்கேமழைகண்ணீர்மல்கவந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்
அந்திப்போதவுணனுடலிடந்தானேயலைகடல்கடைந்தவாரமுதே
சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்ததையலைமையல்செய்தானே. (௫)

மையல்செய் தென்னைமனங்க வர்ந்தானேயென்னு மாமாயனேயெ
ன்னுஞ், செய்யவாய்மணியேயென்னுந்தண்புனல்சூழ் திருவரங்கத்துள்
ளாயென்னும் வெய்யவாள்தண்டுசங்குசக்கரம்வில்லேந்தும் விண்ணோர்
முதலென்னும், பைகொள்பாம்பணையாயிவள்திறத்தருளாய் பாவியேன்
செய்யற்பாலதுவே (௬)

பாலதுன்பங்களின்பங்கள்படைத்தாய்பற் றிலார்பற்றி நின்றானே
காலசக்கரத்தாய் கடலிடங்கொண்டகடல்வண்ணா கண்ணனேயென்னும்,
சேல்கொள்தண்பணைசூழ்திருவரங்கத்தா வென்னுமென்றீர்த்தேனேயெ
ன்னும், கோலமாமழைக்கண்பனிமல்கவிருக்கு மென்னுடைக்கோமளக்
கொழுந்தே (௭)

கொழுந்துவானவர் கட்கென்னுங்குன்றேந்திக் கோநிரைகாத்தவ
னென்னும் அழுந்தொழுமா வியனல வெவ்வுயிர்க்கு மஞ்சனவண்ண

னேயென்னும், எழுந்துமேல்நோக்கி யிமைப்பிலாளிருக்குமெங்ஙனேநே க்குகேனென்னுஞ் செழுந்தடம்புனல்சூழ் திருவரங்கத்தாயென் செங் கேனென்றிருமகட்கே, (௮)

என்றிருமகள்சேர் மார்பனேயென்னு மென்னுடையாவியேயென்னும்; நின்றிருவெயிற்றிலிடந்துநீகொண்டநிலமகள்கேள்வனே யென்னும் அன்றுருவேழுந்தழுவி நீகொண்டவாய்மகள் அன்பனேயென்னுந் தென்றிருவரங்கங்கோயில்கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவள்தனக்கே()

முடிவிவள்தனக்கொன் றறிகிலேனென்று மூவுலகாளியேயென்னும், கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனேயென்னும் நான்முகக்கடவுளே யென்னும், வடிவுடைவானோர் தலைவனேயென்னும் வண்டிருவரங்கனே யென்னும், அடியடையாதாள் போலிவளணுகி யடைந்தனள் முகில்வண்ணனடியே (௰)

முகில்வண்ணனடியையடைந்தருள்சூடி யுய்ந்தவன்மொய்புனற்பொருநற், றுகில்வண்ணத்தூய்நீர் சேர்ப்பன்வண் பொழில்சூழ் வண்குருகூர்ச்சடகோபன், முகில்வண்ணனடிமேற்சொன்ன சொல்மாலை யாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார் முகில்வண்ணவானத் திமையவர்சூழ விருப்பர்பேரின்பவெள்ளத்தே. (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக - திருவாய்மொழி - ௬௨ - க்கு - பாசுரம் - ௬௮௨

௩ - வது. வெள்ளை

தாய்ப்ரஸங்கவசாத்பண்ணின நம்பெருமாள் கீர்த்தனந்தா லாழ்வா
மோஹத்தைவிட்டுகிட்டவிருக்கிற திருப்பேரையில்திருப்பதிக்கு
ப்போவேனென்று உத்தியோகிக்குமளவில் தாழ்நவிர்க்கவீரத்
தாலும் போவேனென்றுசொன்னதை அருளிச்செய்கிறார்

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-கட்டபாஷை-தாளம்ஏழொத்து

வெள்ளைச்சுரிசங் கொடாழியேந்தித் தாமரைக்கண்ணனென் னெஞ்சினூடே, புள்ளைக்கடாகின்ற வாற்றைக்காணீ ரென்சொல்லிச் சொல்லுகேனன்னைமீர்காள், வெள்ளைச்சுகமவன் வீற்றிருந்த வேதவொலியும் விழாவொலியும், பிள்ளைக்குழா விளையாட்டொலியு மறாத்திருப்பேரையிற்சேர்வன்நானே

நாணக்கருங்குழற்றோழிமீர்காளன்னையர்காளயற் சேரியீர்காள் நானி
த்தனிநெஞ்சங்காக்கமாட்டேனென்வசமன்றிதிராப்பகற்போய்த், தேன்
மொய்த்தபூம்பொழிற்றண்பணைசூழ் தென்றிருப்பேரையில்வீற்றிருந்த,
வானப்பிரான்மணிவண்ணன்கண்ணன்செங்கனிவாயின்றிறத்ததுவே (௨)

செங்கனிவாயின்றிறத்ததாயுஞ்செஞ்சுடர்நீண்முடித்தாழ்ந்ததாயுஞ்
சங்கொடுசக்கரங்கண்டுகந்துதாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்தும்
திங்களுநாளும்விழாவறாததென்றிருப்பேரையில்வீற்றிருந்த
நங்கள்பிரானுக்கென்னெஞ்சந்தோழிநாணுநிறையுமிழந்ததுவே. (௩)

இழந்தவெம்மாமைநிறத்துப்போனவென்னெஞ்சினாருமங்கே
ஒழிந்தாருழந்தினியாரைக்கொண் டென்னுசாகோ வோதக்கடலொலி
போலெங்கும், முழங்குமல்வேதத் தொலிநின்றோங்கு தென்றிருப்பேரை
யில்வீற்றிருந்த முழங்குசங்கக்கையன்மாயத்தாழ்ந்தேனன்னையர் காளெ
ன்னையென்முனிந்தே. (௪

முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்பேய் முலையுண்டு மருதிடைபோய்
கனிந்தவிளவுக் குக்கன்றெறிந்த கண்ணபிரானுக்கென் பெண்மைதோற்
றேன், முனிந்தினியென்செய் தீரன்னைமீர்காள் முன்னியவன்வந்து வீற்
றிருந்த, கனிந்தபொழிற் றிருப்பேரையிற்கேகலாம்பெறவென்னைக் கா
ட்டுமினே. (௫)

காலம்பெறவென்னைக் காட்டுமின்கள்காதல் கடலின்மிகப் பெரிதா
ல், நீலமுகில்வண்ணத் தெம்பெருமானிற்குமுன்னே வந்தென்கைக்கு
மெய்தான், ஞாலத்தவன்வந்து வீற்றிருந்தநான்மறையாளரும்வேள்வி
யோவா, கோலச்செந்நெல்கள்கவரிவீசுங் கூடுபுனற்றிருப் பேரையிற்கே

பேரையில்சூழ்கடற் றென்னிலங்கை செற்றபிரான்வந்து வீற்றிருந்
த. பேரையிற்கேபுக்கென் னெஞ்சம்நாடிப் பேர்த்து வரவெங்குங்காண்
மாட்டேன், ஆரையினியிங்குடையந்தோழீ யென்னெஞ்சங் கூவவல்லாரு
மில்லை, ஆரையினிக்கொண் டென்சாதிக்கின்றதென்னெஞ்சங்க ண்டது
வேகண்டேனே (எ)

கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங் கூடிக்கார்க்கடல் வண்ணனோடெ
ன்றிறத்து. கொண்டலர்தூற்றிற்றது முதலாக்கொண்டவென் காதலுரை
க்கிற்றோழீ, மண்திணிஞாலமு மேழ்கடலும் நீள்விசும்புங் கழியப்பெரி
தால், தெண்டிரைசூழ்ந்தவன் வீற்றிருந்ததென் றிருப் பேரையிற் சேர்வ
ன்சென்றே (அ)

சேர்வன்சென்றென் னுடைத்தோழிமீர்கா ளன்னையர்கா ளென்னை த்தேற்றவேண்டா, நீர்களுரைக்கின்ற தென்னிதற்கென்னெஞ்சு நிறை வுமெனக்கிங்கில்லை, கார்வண்ணன் கார்க்கடல்ஞாலமுண்ட கண்ணபிரா ன்வந்துவீற்றிருந்த ஏர்வளவொண் கழனிப்பழனத் தென்றிருப்பேரை யில்மாநகரே, (௯)

நகரமுநாடும்பிறவுந்தேர்வேன்நா ணெனக்கில்லையென் றோழிமீர்கா ள், சிகரமணிநெடுமாடநீடுதென்றிருப்பேரையில்வீற்றிருந்த
மகரநெடுங்குழைக்காதன்மாயநூற்று வரையன்றுமங்கநூற்ற
நிகரில்முகில்வண்ணன்நேமியா னென்னெஞ்சங்கவர்ந்தெனையூழியானே

ஊழிதோறூழியுருவும்பேருஞ்செய்கையும்வேறவன்வையங்காக்கும்
ஆழிநீர்வண்ணனையச்சுதனையணிகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
கேழிலந்தாதியோராயிரத்துளிவைதிருப்பேரையில்மேயபத்தும்
ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரடிமைத்திறத்தாழியாரே, (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௬௩-க்கு-பாசுரம்-௬௯௩,

௪-வது ஆழியெழ.

(௧)

விச்லேஷவிஸனத்திலிருக்க ஈச்வரன்தன் அவதாரவிஜயங்க
ளெல்லாவற்றையுங் காட்டத்தரித்தவையெல்லாம்
அநுஸந்தித்ததை யருளிச்செய்கிறார்,

கலிவிருத்தம்-பண்-காந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து

ஆழியெழச்சங்கும் வில்லுமெழத்திசை
வாழியெழத்தண்டும்வாளுமெழவண்டம்
மோழையெழமுடிபாதமெழவப்பன்
ஊழியெழவுலகங்கொண்டவாறே (௧)

ஆறுமலைக்கெதிர்ந்தோடுமொலியர
வூறுசுலாய்மலைதேய்க்குமொலிகடல்
மாறுசுழன்றழைக்கின்றவொலியப்பன்
சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே, (௨)

நான்றிலவேழ்மண்ணுந்தானத்தவேபின்னும்
நான்றிலவேழ்மலைதானத்தவேபின்னும்
நான்றிலவேழ்கடல்தானத்தவேயப்பன்
ஊன்றியிடந்தெயிற்றிற்கொண்டநாளே, (௩)

நாளுமெழநிலநீருமெழவிண்ணுங்
கோளுமெழவெரிகாலுமெழமலை
தாளுமெழச்சுடர்தானுமெழவப்பன்
ஊழியெழவுலகமுண்டவூணே (௪)

ஊணுடைமல்லர்ததர்த்தவொலிமன்னர்
ஆணுடைச்சேனைநடுங்குமொலிவிண்ணுள்
ஏணுடைத்தேவர்வெளிப்பட்டவொலியப்பன்
காணுடைப்பாரதக்கையெறிபோழ்தே. (௫)

போழ்துமெலிந்தபுஞ்செக்கரில்வான்றிசை
சூழுமெழுந்துதிரப்புனலாமலை
கீழ்துபிளந்தசிங்கமொத்ததாலப்பன்
ஆழ்துயர்செய்தசுரரைக்கொல்லுமாறே, (௬)

மாறுநிறைத்திறைக்குஞ்சரங்களின்
நாறுபிணமலைபோல் புரளக்கடல்
ஆறுமடுத்துதிரப்புனலாவப்பன்
நீறுபடவிலங்கைசெற்றநேரே, (௭)

நேர்சரிந்தான்கொடிக்கோழிகொண்டான்பின்னும்
நேர்சரிந்தானெரிமனலோன்பின்னும்
நேர்சரிந்தான்முக்கண்மூர்த்திகண்டீரப்பன்
நேர்சரிவாணன்றிண்டோள்கொண்டவன்றே, (௮)

அன்றுமண்ணீரெரிகால்விண்மலைமுதல்
அன்றுசுடரிரண்டு பிறவும்பின்னும்
அன்றுமழையுயிர்தேவுமற்றுமப்பன்
அன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே, (௯)

மேய்நிரைகீழ்புகமாபுரளச்சுனை
வாய்நிறைநீர்பிளிறிச்சொரியவின
ஆனிரைபாடியங்கேயொடுங்கவப்பன்
தீமழைகாத்துக்குன்றமெடுத்தானே, (௰)

குன்றமெடுத்தபிரானடியாரொடும்
ஒன்றிநின்றசடகோபனுரைசெயல்
நன்றிபுனைந்தவோராயிரத்துள்ளிவை
வென்றிதரும்பத்தும்மேவிக்கற்பார்க்கே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

-ஆக-திருவாய்மொழி-௬௪-க்கு-பாசுரம்-௭௱௪

௫-வது கற்பார்.

விஜயோபாதனங்களுக்கு மூலமான ராமகிருஷ்ணாத்யவதாரங்களை
விட்டு சேதநரிதாதேவதைகளை யாசரயித்துக் கெட்டுப்போகி
றார்களென் றாச்சரியப்பட்டுத் தாம்பகவத்குணாநுபவத்
தால் ப்ரீதரானதை யருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-பண்-காட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து

கற்பாரிராமபிரானையல்லால்மற்றுங்கற்பரோ
புற்பாமுதலாபுல்லெறும்பாதியொன்றின்றியே
நற்பாலயோத்தியில்வாழுஞ்சராசரம்முற்றவும்
நற்பாலுக்குய்த்தனன்நான்முகனார்பெற்றநாட்டுளே, (க)

நாட்டிற்பிறந்தவர்நாரணற்காளன்றியாவரோ
நாட்டிற்பிறந்துபடாதனபட்டுமனிசர்க்காய
நாட்டைநலியுமரக்கரைநாடித்தடிந்திட்டு
நாட்டையளித்துய்யச்செய்துநடந்தமைகேட்டுமே (௨)

கேட்பார்கள்கேசவன்கீர்த்தியல்லால்மற்றுங்கேட்பரோ
கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மைவசவுகளேவையுஞ்
சேட்பாற்பழம்பகைவன்சிசுபாலன்திருவடி
தாட்பாலடைந்ததன்மையறிவாரையறிந்துமே. (௩)

தன்மையறிபவர்தாமவர்க்காளன்றியாவரோ
பன்மைப்படர்பொருளாதுமில்பாழ்நெடுங்காலத்து
நன்மைப்புனற்பண்ணிநான்முகனைப்பண்ணிதன்னுள்ளே
தொன்மைமயக்கியதோற்றியசூழல்கள்சிந்தித்தே. (௪)

சூழல்கள்சிந்திக்கில்மாயன்கழலன்றிச்சூழ்வரோ
ஆழப்பெரும்புனல்தன்னுளழுந்தியஞாலத்தைத்
தாழப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைத்தானகொண்ட
கேழற்றிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே, (௫)

கேட்டுமுணர்ந்தவர்கேசவற்காளன்றியாவரோ
வாட்டமிலாவண்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு
ஈட்டங்கொள்தேவர்கள்சென்றிரந்தார்க்கிடர்நீக்கிய
கோட்டங்கைவாமனனாய்செய்தகூத்துக்கள்கண்டுமே, (௬)

கண்டுந்தெளிந்துங்கற்றார்கண்ணற்காளன்றியாவரோ
வண்டுண்மலர்த்தொங்கல்மார்க்கண்டேயனுக்குவாழுநாள்

இன்னடைச்சடைமுடியீசனுடன்கொண்டுச்செல்லக்
கொண்டங்கித்தன்னுடுக்கொண்டுடன்சொல்லவுணர்ந்துமே (௭)
செல்லவுணர்ந்தவர்செல்வன்றன்சீரன்றிக்கற்பரோ
எல்லையிலாதபெருந்தவத்தாற்பலசெய்மிறை
அல்லலமரரைச்செய்யுமிரணியனாகத்தை
மல்லரியுருவாய்ச்செய்தமாயமறிந்துமே. (அ)
மாயமறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ
தாயஞ்செறுமொருநூற்றுவர்மங்கவோரைவர்க்காய்த்
தேசமறியவோர்சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை
நாசஞ்செய்திட்டுநடந்தநல்வார்த்தையறிந்துமே, (௯)
வார்த்தையறிபவர்மாயவற்காளன்றியாவரோ
போர்த்தபிறப்பொடுநோயொடுமூப்பொடிறப்பிவை
பேர்த்துப்பெருந்துன்பம் வேரறநீக்கித்தன்றாளிணைக்கீழ்ச்
சேர்த்தவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித்தெளிவுற்றே. (௰)
தெளிவுற்றுவீவின்றிநின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யுந்
தெளிவுற்றகண்ணனைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
தெளிவுற்றவாயிரத்துளிவைபத்தும்வல்லாரவர்
தெளிவுற்றசிந்தையர்பாமருமூவுலகத்துள்ளே (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௬௫-க்கு-பாசுரம்-௭௧௭,

௬ - வது · பாமரு.

குணானுபவம் பண்ணியப்படிப்பட்ட ஈச்வரனை ப்ரத்யக்ஷீகரிக்கவேண்டுமென்றாசையிட்டு லபியாமையாலெப்போழ்தும்மையடைவேனென்று ஆக்ரந்தனம்பண்ணினதை அருளிச் செய்கிறார்

கலித்துறை-பண்-பாலையாழ்-தாளம்-ஏழொத்து

பாமருமூவுலகும்படைத்தபற்பநாபாவோ
பாமருமூவுலகுமளந்தபற்பபாதாவோ
தாமரைக்கண்ணாவோதனியேன்றனியாளாவோ
தாமரைக்கையாவோவுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே (௧)
என்றுகொல்சேர்வதந்தோவரன்நான்முகனேத்துஞ்செய்ய
நின்திருப்பாதத்தையான்நிலநீரெரியால்விண்ணுயிர்